గోపాలరావు

నేరస్థుల ఆట?

మల్లాది వెంకటకృష్ణమూర్తి

క్రూపర్ దూరంగా ఆకాశంలో ఎగురుతున్న విమానం వంక చూసాడు. తర్వాత తన చేతిగడియారం వంక చూసుకున్నాడు.

పదకొండు అయింది ఉదయం సరిగ్గా.

రన్‌వే వంక చూసాడు. బెంగుళూరు ఏర్‌పోర్ట్‌లో పేసెంజర్స్ లాంజ్‌లో కూర్చున్నాడు ఫ్లైట్ నంబర్ IC-403 కోసం ఎదురుచూస్తూ. లేచి అద్దాల కిటికీ దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

బోయింగ్ 737 రన్‌వేకి టచ్ అయి, కొంచెందూరం పరిగెత్తింది. క్రమంగా వేగం తగ్గిపోయింది. ఆగింది పూర్తిగా. నిచ్చెన తగిలించారు విమానానికి. దిగుతున్నారు ప్రయాణీకులు ఒక్కొక్కరే.

కూపర్ తన చేతిలో సిగరెట్ తాగుతూ చూడసాగాడు దిగుతున్న వాళ్ళవంక పరిశీలనగా. అతనికి కావాల్సిన వ్యక్తి హేరిస్.

కూపర్ అంతకుముందు ఎప్పుడూ హేరిస్‌ని చూడలేదు. ఎన్నేళ్ళో, ఎంతఎత్తో, ఎలావుంటాడో కూడా తెలియదు. హేరిస్ ఎవరో కనుక్కోవాల్సిన బాధ్యత తనమీదేవుంది.

ముప్ఫైరెండుమంది దిగారు మొత్తం విమానంలోంచి. రన్ వేనుంచి నడిచివస్తున్న వాళ్ళలో పదిహేడుమంది చిన్న పిల్లలు, ఆడవాళ్లు. మిగతావాళ్ళు మగవాళ్లు.

వాళ్ళలో ఎవరయినా అయివుండచ్చు హేరిస్.

కూపర్‌కి వాళ్ళలో ఎవరూ విదేశ్యులలాగా కనిపించలేదు ఇద్దరు ముసలివాళ్లు తప్ప. ఆ ఇద్దరూ కలసి మాట్లాడుకుంటూ వస్తున్నారు. అంటే హేరిస్ వాళ్ళలో వుండకపోవచ్చు. హేరిస్‌తోపాటు మరెవరో వస్తున్నారని తనకి సమాచారం అందలేదు.

అంతా పేసెంజర్స్ లాంజ్ చేరారు. కూపర్ సిగరెట్ తాగుతూ, పేపర్‌లోకి చూస్తూండిపోయాడు తనని ఎవరూ పనికట్టకుండా. హేరిస్ ఇండియన్ అని తెలుసు కూపర్‌కి.

"ఎటెన్షన్ ప్లీజ్. మిస్టర్ హేరిస్ ఈజ్ రిక్వెస్టెడ్ టు కాంటాక్ట్ ది రిసెప్షనిస్ట్ ఎట్ వన్స్. రిపీట్. మిస్టర్ హేరిస్ ఈజ్ రి..."

బెంగుళూరు ఏర్‌పోర్ట్‌లోని రిసెప్షనిస్ట్ కంఠం మైక్‌లో వినబడింది వినసొంపుగా.

కూపర్ వీలైనంత మామూలుగా చూసాడు రిసెప్షన్ కౌంటర్ వైపు, హేరిస్ కోసం.

రెండు నిముషాల తర్వాత విమానంలోంచి దిగివచ్చిన ప్రయాణీకులలో ఒకతను రిసెప్షన్ కౌంటర్ ముందు ఆగి, ఏదో చెప్పాడు.

రిసెప్షన్ కౌంటర్‌లోని యువతి అతనికి ఓ తెల్లకవరు అందించింది ఏదో చెప్పి. అతను తలవూపి ఆ కవరు అందుకుని జేబులో వుంచుకున్నాడు.

పేపర్ వెనక కొంగ జపం చేస్తున్న కూపర్ పథకం ఫలించింది. హేరిస్ రాగానే ఏదో వొమిషతో రిసెప్షన్ కౌంటర్ దగ్గరకి రప్పిస్తే, అతనెవరో తెలుసుకోవచ్చు. ఆ వుద్దేశంతో ఓ కవరులో 'వెల్‌కం టు బెంగుళూర్' అని వ్రాసిన కాగితం వుంచి రిసెప్షనిస్ట్‌కిచ్చాడు, పబ్లిక్ ఎడ్రస్ సిస్టమ్ ద్వారా హేరిస్‌ని పిలిచి, ఆ కవరు హేరిస్‌కి అందజేయవలసిందిగా.

పేపర్ మడిచి కూపర్ లేచాడు. బయటకి వచ్చి తను ఏర్‌పోర్ట్‌కి తీసుకువచ్చిన కారులో కూర్చున్నాడు, హేరిస్ కోసం ఎదురు చూస్తూ.

పది నిమిషాల తర్వాత వచ్చాడు హేరిస్. ఆగివున్న టేక్సీలో వెనకాల తన చేతిలోని వి. ఐ. పి. సూట్ కేస్ పడేసి, ముందు సీట్లో కూర్చుని డ్రయివర్‌తో ఏదో చెప్పాడు హేరిస్.

టేక్సీ బయలుదేరింది. వెనకే, కొంచెం దూరంలో, కూపర్ తన కారుని తోలసాగాడు.

2

"హలో."

"జానీ?" అడిగాడు కూపర్ ఫోన్‌లో.

"అవును. ఎవరు?" వినిపించింది.

'జానీ. నేను కూపర్."

"హలో. ఏమిటి విశేషం?"

"చిన్న సహాయం చెయ్యాలి బ్రదర్."

"అది మనకి రివాజేగా. అడుగు. చేస్తాను.ఏం, చెయ్యాలి? హిమాలయాలు ఎక్కొచ్చి..."

"అషోకా హోటల్‌లో రూం నంబర్ తొమ్మిదిలో హేరిస్ అనే అతను వున్నాడు."

"హేరిస్? ఎక్కడో విన్నట్లుగా వుందే పేరు."

"అతన్ని నీడలా కనిపెట్టి వుండాలి నువు."

"అతనికేం ప్రమాదం జరగకుండానా?"

"నా వుద్దేశం నీ కర్థం కాలేదయితే పూర్తిగా. అతనికి అనుమానం కలగకుండా, జాగ్రత్తగా వెంటాడాలి నువ్వు అతన్ని. ఎక్కడికి వెళ్ళింది, ఏం చేసింది మొత్తం నాకు చెప్పాలి."

"అర్థమయింది. అలాగే."

"జాగ్రత్త సుమా. అతను హంతకుడు."

"నేను కూడా. మీ డిపార్ట్‌మెంట్ మరి నాకు దీనివల్ల చేసే వుపకారం ఏం వుంటుంది?"

"రోజుకి పదిహేను రూపాయలు."

"ఎప్పటినుంచి ఇలా రోజువారిగా మనుషులకి వుద్యోగం ఇస్తోంది మీ డిపార్ట్‌మెంట్?"

"ఇది నా స్వంతపని. డిపార్ట్‌మెంట్‌తో దీనికేమీ సంబంధంలేదు. డబ్బు నేనిస్తాను. రైట్?"

"మీ ఇంట్రెస్ట్ ఏమిటి దీంట్లో?"

"నీ ఇంట్రెస్ట్ మాత్రం చూసుకో చాలు. వెంటనే పని ప్రారంభించు."

ఫోన్ పెట్టేశాడు కూపర్. బెంగుళూరులో క్రొత్తగా కట్టిన అషోకా హోటల్ లాంజ్‌లో కూర్చున్నాడు కూపర్, సిగరెట్ కాలుస్తూ, పబ్లిక్ కాల్ టెలిఫోన్ బూత్ లోంచి వచ్చి.

ఏర్‌పోర్ట్ నుంచి కూపర్ హేరిస్‌ని అనుసరించాడు అషోకాకి, హేరిస్‌కి అనుమానం కలగకుండా. దారిలో ఏ సంఘటన జరగలేదు. సరాసరి టేక్సీలో హోటల్‌కి వచ్చేసాడు

హేరిస్.

పదిహేను నిముషాల తర్వాత లోపలికి వస్తున్న జానీని చూసి లేచాడు కూపర్, చేతిలోని పేపర్ మడిచి. ఏష్ట్రేలో పడేసాడు సిగరెట్ని.

"ఏమిటి సంగతి?" అడిగాడు జానీ, కూపర్ని రహస్యంగా.

"అవసరం వచ్చినప్పుడు చెప్తాను."

"ఉదయం ఓ అమ్మాయిని పంపాను. గొడవ చేసావటగా?" అడిగాడు జానీ.

"ఛీ. ఛీ. అదీ ఆడదేనా? రాక్షసి. అలాంటి వాళ్ళని పంపింతే ఇక నీకు డబ్బుముట్టదు," అన్నాడు కూపర్.

"ఏం? నీ మాట వినలేదా?"

"తనమాట వినమని గోలచేసింది. ఐహేట్ సబ్ అబ్సీన్ మెథడ్స్ ఆఫ్ ప్లషర్."

చిన్నగా నవ్వి అన్నాడు జానీ.

"దిగుతేగాని రుచి తెలియదు."

"జాగ్రత్త' మరోసారి హెచ్చరించి బయటికి కదిలాడు కూపర్, క్రొత్త సిగరెట్ వెలిగించుకొని.

3

డియర్ కూపర్,

చాలాకాలం తర్వాత ఉత్తరం వ్రాస్తున్నాను, ఒక ముఖ్యమయిన సంగతి తెలియచేయడానికి.

హేరిస్ గుర్తున్నాడా నీకు?

మూడేళ్ళక్రితం మనం ఇద్దరం హేరిస్ గురించి ఎంత తంటాలుపడ్డామో గుర్తుంది కదా? ఆ హేరిస్ బెంగుళూరు వస్తున్నాడు త్వరలో. బెంగుళూరు ప్రాంతంలోవున్న ఆ బంగారంకోసం వస్తున్నాడని నాకు నమ్మకంగా తెలిసింది.

హేరిస్ ఎప్పుడు వచ్చేది, ఎలా వచ్చేది నీకు టెలిగ్రాం

ద్వారా త్వరలో తెలియపరుస్తాను, గ్రూపింగ్ 3 కోడ్ ద్వారా. నీ ప్రయత్నం నువు చేయి. నా మాటా నాకిస్తావని నమ్మి ఈపని నీకు అప్పచెబుతున్నాను.

విష్ యు బెస్ట్ ఆఫ్ లక్....

— కూపర్ మూడురోజుల క్రితం వచ్చిన ఆ వుత్తరాన్ని మరోసారి చదివాడు. ఆ వుత్తరాన్ని కావాలనే చింపెయ్యలేదు. తన స్నేహితుడి చేతివ్రాతతో లేకపోయినా, ఎందుకయినా మంచిదని, ఎప్పటికయినా వుపయోగిస్తుందని దాన్ని దాచి వుంచాడు.

కూపర్ దాదాపు మూడేళ్ళ క్రితం సంగతి గుర్తుచేసుకోసాగాడు.

* * *

హారిస్ పేరువిని ఏ యూరోపియనో అనుకున్నాడు తను. యూరోపియన్ కాదు. భారతీయుడే.

క్రిష్టియన్ కాబట్టి హారిస్ అనే పేరుపెట్టారు తలితండ్రులు. చిన్నప్పటినుంచీ పోకిరీగానే తిరిగాడు హారిస్, చిల్లరమల్లర దొంగతనాలు చేస్తూ. మంచి పేరులేదు హారిస్ కి మంగుళూరులో.

మంగుళూరులో పుట్టిన హారిస్ కొంకిణీ క్రిష్టియన్. ఓ స్మగ్లింగ్ గేంగ్ లో ప్రవేశించాడు తన పనిహోదా ఏటే. బంగారం, వాచీలు, టెర్లిన్ బట్టలు, బ్లేడ్స్ వగైరాలు స్మగ్లింగ్ చేయటంలో ఎంతో అనుభవం గ్రహించాడు.

హారిస్ ని ముఖాముఖి ఎప్పుడూ చూడలేదు కూపర్. ఆ అవకాశం దొరకలేదు ఎప్పటికీ, ఎంత ప్రయత్నించినా. మూడేళ్ళ క్రితమే గ్రహించాడు కూపర్, హారిస్ ఎంతో చతురుడనీ, ఎంతో సమర్థుడైన నేరస్థుడనీ.

దుబాయ్ లోని ఓ సంస్థకి బంగారం పంపి, అక్కడినుంచి కొన్ని వస్తువులు దిగుమతి చేయడం హారిస్ వృత్తి. ఓసారి

ముందే సమాచారం అందింది. కూపర్ ఎలాగైనా హేరిస్ విషయం అంతు చూడలనుకున్నాడు.

దాదాపు ఇరవై అయిదు లక్షల రూపాయలు విలువచేసే, ఇరవై అయిదు బంగారం బార్స్ హేరిస్ రహస్యంగా పంపాలనే ప్రయత్నంలో వున్నాడు మంగుళూరుకి పదిహేను మైళ్ళ దూరంలోవున్న సముద్రప్రాంతం నుంచి.

కూపర్, అతని స్నేహితుడు, మరో ఇద్దరు, ఎంతో ప్రయాసపడి కనుక్కోగలిగారు వందల మైళ్ళువున్న సముద్రం వడ్డులోని ఆ చోటు.

గంటముందే వెళ్ళారు నలుగురూ. ఆ రాత్రి పదిన్నర నుంచి, తెల్లవారుఝామున మూడుదాకా వేచి వున్నారు హేరిస్ కోసం. అనుకున్నట్లుగానే చీకట్లో వచ్చాడు హేరిస్.

నలుగురూ మోసపోయారు. హేరిస్ ముందర రాకుండా, కారుదగ్గరే ఆగి, తన డ్రయివర్ని పంపాడు ముందర.

పట్టుకున్నాక ఆ సంగతి తెలిసింది, హేరిస్ కాదని. కారులో పారిపోయాడు, ఆ నలుగురికీ చిక్కకుండా. ఎంతో నిరుత్సాహపడ్డారు ఆ నలుగురూ. కూపర్ చాలా బాధపడ్డాడు నలుగురుండీ ఏంచేయలేకపోయినందుకు, హేరిస్ ఆ బంగారంతో కారులో పారిపోయినందుకు.

మర్నాడు మధ్యాహ్నం మంగుళూరులో అరెస్ట్ చేశారు పోలీసులు హేరిస్ని. హేరిస్ మీద ఎన్నో కేసులున్నాయి. చాలారోజులనుంచి వెతుకుతున్నారు పోలీసులు హేరిస్ కోసం.

కూపర్కి హేరిస్ అరెస్ట్ వార్త పేపర్ద్వారా తెలిసింది. హేరిస్ దగ్గర ఆ పాతిక లక్షలు విలువచేసే బంగారం దొరకలేదు. హేరిస్ ఇల్లు సోదాచేశారు రహస్యంగా. హేరిస్ ఆఫీసు క్షుణ్ణంగా వెదికారు.

మరో నెలరోజులదాకా ప్రయత్నించి, ప్రయత్నించి విసిగి వేసారిపోయి విరమించుకున్నారు ఆ ప్రయత్నంనుంచి. హేరిస్‌కి రెండున్నర సంవత్సరాల కఠినశిక్ష పడింది, అతని నేరాలలో చాలాభాగం రుజువయి.

హైకోర్ట్‌కి కూడా వెళ్ళి ప్రయత్నించాడు కాని శిక్ష సడలలేదు. జైలుకి వెళ్ళాడు హేరిస్.

తర్వాత క్రమంగా ఆ సంగతే మర్చిపోయాడు కూపర్, కొత్తవిషయాలలోపడి. హేరిస్ ఆ బంగారాన్ని ఏంచేశాడో మాత్రం అంతుచిక్కలేదు కూపర్‌కిగాని, మరెవరికయినా గాని.

అనేక వూహాగానాలుచేసి, అనేకచోట్ల వెతికి, అనేక ప్రయత్నాలు చేసాడు తన స్నేహితుడు. కూపర్ మాత్రం ఇక అట్టే వుత్సాహం చూపక వదిలేసాడు, దొరుకుతుందనే నమ్మకం పూర్తిగా నశించటంవల్ల.

తర్వాత తన స్నేహితుడు ఢిల్లీ వెళ్ళిపోయాడు.

హేరిస్ జైలునుంచి వచ్చాడు బయటకి, బెంగుళూర్‌కి. మళ్ళీ వేట మొదలయింది బంగారంకోసం.

4

హేరిస్ చేతో తనకత్తిపదును పరీక్షించి చూసుకున్నాడు ఓసారి. దాన్ని మడిచి, కుడికాలి బూటుకున్న సాక్స్‌లోకి దోపాడు.

రూమ్‌బాయ్ టేబిల్‌మీద పెట్టిన కాఫీకప్పు నందుకుని కాఫీతాగాడు, కొంచెంకొంచెం సిప్ చేస్తూ, ఆలోచిస్తూ.

జైలునుంచి విడుదలయి మూడునెలలుదాటింది. మూడు నెలలు, ఢిల్లీలో ఉన్నంతకాలం, ఎంతోజాగ్రత్తగా గమనించాడు తనని ఎవరైనా వెంటాడుతున్నారానని. పోలీస్‌లు నెలరోజులదాకా వెంటాడి తర్వాత మానేసారు.

పూర్తిగా మానేయలేదని మరో పదిరోజుల తర్వాత గ్రహించాడు. అప్పుడప్పుడు తన రొటీన్ ని చెక్ చేయడానికి ఎవరో తనని వెన్నాడుతూండేవారు. వాళ్ళని అంతగా పట్టించుకోలేదు.

ఈ వృత్తిలోని పరిచయస్థుల నెవ్వరినీ కలవకుండా దూరంగావుండి మామూలు జీవితం గడిపాడు హేరిస్, ఎప్పటిలాగానే. ఢిల్లీలో వున్నంతకాలం ఖరీదయినఅశోకా హోటల్ లో తను ఉండటానికి తనకి డబ్బు ఎలా లభిస్తోందనే అంశంమీదే పోలీసులు తర్వాత పరిశోధించినట్లు గ్రహించాడు హేరిస్.

అంటే తను పట్టుపడబోయేముందు జరిగిన ఆ పాతిక లక్షల విషయంగురించి ఎవరూ అంతగా శ్రద్ధవహించటంలేదన్నమాట. పోలీస్ లకి అసలు దానిసంగతే తెలియదు.

మరో నెలా పదిహేనురోజులు ఆగి, తన విషయంలో ఎవరూ ఇంట్రెస్ట్ చూపించటంలేదని గ్రహించాక మళ్ళీ తనపని ప్రారంభించదలచుకున్నాడు హేరిస్.

ఫలితంగా, రహస్యంగా ఓ సీట్ బుక్ చేయించుకుని బెంగుళూరు వచ్చాడు.

జేబులోంచి ఓ చిన్నకవరు తీసి దానివంక పరీక్షగా చూశాడు హేరిస్. అలా ఎన్నోసార్లు చూసాడు బెంగుళూరు వచ్చిన ఈ రెండురోజుల్లో.

చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు.

తనని ఇంకా వదలలేదు ఎవరో. తనకోసం, తనుదాచిన ఆ బంగారంకోసం ప్రయత్నిస్తూనే వున్నారు. ఏర్ పోర్ట్ లో, పబ్లిక్ ఎడ్రస్ సిస్టమ్ద్వారా పిలచి, తనకి అందచేసారు ఆ కవరు. ఎందుకు?

ఆ కవరులోని కాగితంమీద వ్రాసివుంది.

“వెల్ కం టు బెంగుళూర్.”

ఎవరు అందచేసారు ఆ కవరు? ఎందుకు? ఆ ఉత్తరంలోని మాటలలోని అంతరార్థం ఏమయివుంటుంది?

ఎన్నిసార్లు ఆలోచించినా అంతుపట్టలేదు హేరిస్‌కి.

తన మిత్రు లెవరయినా ప్రాక్టికల్ జోక్ వేసివుంటారా? ఇది జోక్ కాదే? అయినా తను బెంగుళూరు వస్తున్నట్లు ఎవరికీ తెలియనివ్వలేదే, తన మిత్రులకికూడా?

ఇంకా తనకి ప్రమాదం ముగియలేదనే నిర్ధారణకి వచ్చాడు హేరిస్. జాగ్రత్తగా వుండాలి.

చిన్న గంబాటిల్‌తో, ఆ కాగితంకి ఓ మూల కొద్దిగా తుమ్మజిగురు పూసాడు. ఆ కవరులో తెల్లకాగితాన్ని వుంచి మూసాడు కవరు. నిర్లక్ష్యంగా డ్రాయర్ మీద పడేసాడు ఆ కవరుని.

కొన్ని నిముషాల్లో ఆ కవరులో అతుక్కుంటుంది ఆ తెల్లకాగితం, ఓ మూల స్వల్పంగా, తుమ్మజిగురువల్ల.

హేరిస్ బయటకివచ్చి, తన గదితలుపుమూసి, తాళం వేసి కిందకి వచ్చాడు. రిసెప్షనిస్ట్‌కి తాళంచెవి అందించి బయటకి నడిచాడు.

టాక్సీలో ఎక్కి చెప్పాడు డ్రయివర్‌కి.

"లాల్‌బాగ్."

టాక్సీలో వెనకసీట్‌లో కూర్చుని, ఇర్వింగ్ వేలెస్ నవల 'ది ప్రైజ్' తెరిచాడు. అది చదువుతూ, మధ్య మధ్యలో వెనక్కి తిరిగి చూడసాగాడు.

మోటార్ సైకిల్ మీద కొంచెందూరంలో, రెండుకార్ల వెనకాల వస్తున్న ఒకతన్ని గమనించాడు హేరిస్. అశోకా హోటల్ లాంజ్‌లో, బయట, కారిడార్‌లో అనేకసార్లు తచ్చాడుతూ తిరగడం గమనించాడు హేరిస్ అతన్ని.

కావాలని లాల్‌బాగ్‌కి చుట్టూ తిరిగి పోనివ్వమన్నాడు హేరిస్ డ్రయివర్ని. టేక్సీ లాల్‌బాగ్ ముందు ఆగుతుం

డగా తన అనుమానం ధృవపడింది హేరిస్‌కి, కొంచెం దూరంలో మోటార్ సైకిల్ ఆపుతున్న అతన్ని చూసి.

తనని ఖచ్చితంగా వెంటాడుతున్నాడు.

టేక్సీ ఫేర్ చెల్లించి లోపలికి నడిచాడు హేరిస్ టీవీగా. లాల్ బాగ్, బెంగుళూరులోని అత్యంత అందమయిన తోట. బొటానికల్ గార్డెన్ నిజానికది. అనేక రకాల మొక్కలు, లతలు, చెట్లు, ఔషధాలు తయారు చేయగలగడానికి ఉపయోగించే పాదలతో నిండివుంటుంది లాల్ బాగ్.

అరగంట దాకా లాల్ బాగ్‌లో తిరుగాడుతూ తన వెంట పడ్డ అతన్ని గమనించాడు హేరిస్.

బయటికి వచ్చి, టేక్సీలో ఎక్కి చెప్పాడు డ్రయివర్‌కి.

"హోటల్ సెఫైర్."

పావుగంట తర్వాత సెఫైర్ హోటల్ ముందు ఆగింది టేక్సీ. హేరిస్ ఫేర్ చెల్లించి లోపలకి నడిచాడు.

ఇద్దరు ముగ్గురు స్నేహితులు గుర్తుపట్టారు హేరిస్‌ని, ఓ మూల బల్లముందు కూర్చోగానే. ఆశ్చర్యంతో దగ్గరకివచ్చి పలకరించారు.

"ఎలావున్నావ్? ఎప్పుడు వచ్చావ్?"

సమాధానంగా చిరునవ్వునవ్వేడు హేరిస్.

"ఎక్కడ వుండేది?" అడిగాడు ఒకతను.

"హోటల్ క్లేరిడ్జస్" కావాలని అబద్ధం చెప్పాడు హేరిస్ తన స్నేహితులకి.

బేరర్ రాగానే చెప్పాడు హేరిస్.

"గురూబీర్, ఆమ్లెట్, మటన్ కోఫ్టా, తండూరి రోటి, బ్రెడ్ విత్ జామ్."

బేరర్ వెళ్ళిపోయాక అడిగాడు హేరిస్ తన స్నేహితులలో ఒకతన్ని.

"ఆమూల టేబిల్ ముందు కూర్చుని దొంగచూపులు చూస్తున్న అతనెవరో చెప్పగలవా?"

హేరిస్ స్నేహితుడు తేరిపారజూసి అన్నాడు.

"జానీ."

"జానీ? నా వెంట పడ్డాడేం?"

"ఏమో! అడగనా వెళ్ళి?"

"వద్దు. నేనే కనుక్కుంటాను."

"ఎలావుంది జైలు జీవితం?"

"మొదటిసారికాదుగా. అయినా మన జైల్స్‌లో ఇంకా డెవలప్‌మెంట్ చాలారావాలి."

"నేనుకూడా ఈ మధ్యోసారి వెళ్ళొచ్చాను" అన్నాడు వాళ్ళలో ఒకతను నవ్వి.

బేరర్ ఆర్డరిచ్చినవన్నీ తీసుకువచ్చి అమర్చాడు టేబిల్ మీద, హేరిస్ ముందు, నీట్‌గా.

తండూరిరోటీ, మటన్ కోఫ్తా కలిపితింటూ అన్నాడు హేరిస్, కొద్దిగా బీరు చప్పరించి.

"ఇక్కడ విశేషాలేమిటి?

"కస్టమ్స్, ఎక్సైజ్ కలెక్టర్స్ కొత్తవారొచ్చారు. చాకు లాంటివాళ్లు. విపరీతంగా రెయిడ్స్ చేస్తున్నారు ఇద్దరూ. పనికిదివరకటిలా సులభంగా చేసుకోవటం కష్టమయిపోతోంది."

గంటదాకా స్నేహితులతో కబుర్లు చెప్తూ హేరిస్ తన లంచ్ ముగించాడు. బేరర్ బిల్ తీసుక రాగానే రెండు ఇరవై రూపాయల నోట్లని పడేసాడు ప్లేట్‌లో.

బేరర్‌కి టిప్ వదిలి మిగతా డబ్బు తీసుకున్నాడు హేరిస్.

"మళ్ళీ ఏమయినా అవసరంవస్తే కబురు చెయ్యి బ్రదర్. ఈ మధ్య చేతిలో పనేంలేదు" అన్నారు హేరిస్ స్నేహితులు.

"తప్పకుండా. ముందర మళ్ళీ కాంటాక్ట్ చెయ్యాలిగా పార్టీలని. ఆపనిలోనే వున్నాను" అన్నాడు హారిస్ లేచి. బయటకి నడిచాడు, తను తాగిన గురూబీర్ బావుందను కుంటూ. క్రొత్త ప్రొడక్ట్ అది. తను జైలుకు వెళ్ళక మునుపు ఆ బ్రాండ్ తయారు చెయ్యటంలేదు మోహన్ మీకిన్స్.

శేక్సీలో సరాసరి అషోకా హోటల్‌కి చేరుకున్నాడు హారిస్. రిసెప్షనిస్ట్ దగ్గర తాళంచెవి తీసుకుని తన గదివైపు అడుగులు వేసాడు.

5

కూపర్ ఆ అవకాశం కోసమే ఎదురు చూస్తున్నాడు. హారిస్ బెంగుళూరు వచ్చి రెండు రోజులయింది. రెండు రోజులనుంచి కదలలేదు అషోకా హోటల్ తన గదిలోంచి.

హారిస్ బయటకి రావటం, తాళంచెవి రిసెప్షనిస్ట్‌కిచ్చి శేక్సీలో ఎటో వెళ్ళడం గమనించాడు. కూపర్‌తో చెప్పి జాన్, హారిస్‌ని అనుసరించడానికి బయలుదేరాడు, తన మోటర్ సైకిల్ మీద.

మూడు నిముషాల తర్వాత కూపర్ లేచి తొమ్మిదో నెంబర్ గదివైపు అడుగులు వేసాడు. నడవాలో ఎవరూ లేరు. జేబు లోంచి 'పిక్‌లాక్' తీసి, తొమ్మిదో నెంబర్ గది తలుపు తెరుచుకుని లోపలకి వెళ్ళాడు క్షణాలలో.

లోపల మళ్ళీ తలుపు తాళంవేసి, పరీక్షగా చూశాడు ఆ గదివంక. ఖరీదైన ఫర్నిచర్, సోఫాసెట్స్, నిలువెత్తు అద్దం, టేబిల్, బెడ్, టెలీఫోన్.

వెతకడం మొదలు పెట్టాడు కూపర్, నిదానంగా. ప్రతీ వస్తువు పరీక్షగా చూడసాగాడు. హారిస్ వి. ఐ. పి. సూట్‌కేస్ నిండా బట్టలు, ఛేస్ నవలలు రెండు, ఎలక్ట్రిక్ షేవర్, టూత్ బ్రష్, టూత్ పేస్టు మొదలయినవి వున్నాయి.

ఛేస్ నవలలు రెండూ తెరచి లోపల ఏమయినా కాగితాలు దొరుకుతాయేమోనని చూసాడు. ఏమీ లేవు.

టేబిల్ దగ్గరకి వెళ్ళి, దానిమీద వున్న స్క్రిబిలింగ్ పేడ్ తెరచి చూసాడు. ఖాళీగావుంది అంతా. అద్దం వెనక, కార్పెట్ కింద, సోఫా సెట్ల కింద చూసాడు. ఏమీ దొరకలేదు. హేరిస్ రహస్యంగా ఏమయినా దాచి వుండచ్చని, అనుమానంతో వెదికాడు కూపర్.

డ్రాయర్ తెరిచాడు తరువాత.

లోపల తను ఏర్ పోర్ట్‌లో రిసెప్షనిస్ట్ ద్వారా అందజేసిన కవరువుంది. తెరచి బయటకి కాగితంలాగి చూసాడు. మళ్ళీ కాగితం మడచి లోపల పెట్టి, డ్రాయర్‌లో పడేసాడు కవరుని.

మరో అయిదు నిముషాలసేపు వెదికాడు హేరిస్ ఆ గదంతా. వెదుకుతుంటే చప్పుడయింది తలుపు బయట తాళం చెవితో తాళం తీస్తున్నట్టుగా.

కూపర్ గుండె ఝల్లుమంది. గుండెలో రైళ్లు పరుగెడుతున్నట్టుగా అనిపించింది. చటుక్కున ఒక్క గెంతులో బాత్‌రూంలోకి దూకి తలుపు మూసాడు. హేరిస్ అంత త్వరగా తిరిగి వస్తాడనుకోలేదు కూపర్.

కూపర్ తలుపు మూయగానే లోపలికి వచ్చాడు వకడు. తన వెనకే తలుపుమూసి ఆ గదివంక నిశితంగా చూసాడు. సూట్‌కేస్ వైపు నడిచి జాగ్రత్తగా తెరచి, ఒకొక్క వస్తువునే తీసి వెదకసాగాడు. తర్వాత డ్రాయర్ వైపు నడిచాడు.

కూపర్‌కి లోపల చమటలు పడుతోంది భయంతో. తనని కనుక్కుంటే?

వణకుతున్న చేతుల్తో, ఎంతో జాగ్రత్తగా, వూపిరి బిగబట్టి వెంట్రుకవాసంత తెరిచాడు బాత్‌రూంకీ, ఆ గదికీ

మధ్యవున్న తలుపుని. ఇంకొంచెం తెరచి సందులోంచి చూసాడు.

ఆశ్చర్యపోయాడు కూపర్.

హేరిస్ కాదు. మరెవరో. అతను చేస్తున్న పనిని చూసి మరింత ఆశ్చర్యపోయాడు. తనలాగే వెదుకుతున్నాడు గదిని జాగ్రత్తగా, అంగుళం, అంగుళం.

ఎవరతను? ఎందుకు వెదుకుతున్నాడు? తనలాగే హేరిస్ దాచిన బంగారం కోసం వెదుకుతున్నాడా? అయితే ఆ రహస్యం ఇతనికెలా తెలుసు?

అతని రూపు రేఖలు, బట్టలూ, వెనకనుంచి కనబడే తల, జుట్టు, కదలికలు గుర్తు పెట్టుకున్నాడు కూపర్ జాగ్రత్తగా. అతను బాత్‌రూం వైపు తిరుగుతూండగా తలుపు మూసేసాడు పూర్తిగా. ఖాకీ కలర్ షర్ట్, బ్లూ కలర్ పేంట్ గుర్తు పెట్టుకున్నాడు!

లోపలికి వస్తాడా?

వూపిరి బిగబట్టి, బలమంతా వుపయోగించి, బాత్‌రూం తలుపు పిడిగట్టిగా పట్టుకున్నాడు కూపర్, లోపల లాచ్ లాక్ చేసి, అతను బయటనుంచి తలుపు తెరవకుండా.

కూపర్ భయపడ్డట్టుగా అతని దృష్టి బాత్‌రూం మీద పడలేదు. వెళ్ళిపోయాడు.

అతను వెళ్ళిపోయిన రెండు నిముషాలకి, అలికిడి వినబడక పోవటంవల్ల కూపర్ తలుపుకువున్న లాచ్ తీసి, కొంచెం తెరచి చూసాడు, జాగ్రత్తగా.

ఖాళీగా వుంది గది. వెళ్ళిపోయాడు అతను.

బయటికివచ్చి, తలుపుమూసి తనూ బయటకి వెళ్ళాడు కూపర్. నడవ ఖాళీగా వుంది.

గబగబా లాంజ్ వైపు నడిచాడు. లాంజ్‌లోని వాళ్ళ వంక చూసాడు బయటకి వెళుతూ.

ఇందాక హేరిస్ గది వెదికినతను కూర్చుని వున్నాడు ఓ మూల, ప్రక్కన కూర్చునున్న మరొకతనితో మాట్లాడుతూ.

6

హేరిస్ తాళం చెవితో గది తలుపు తెరిచి లోపలకి వెళ్ళాడు.

తలుపుమూసి ఓసారి గదివంక చూసాడు. సూట్ కేస్ దగ్గరకి వెళ్ళి ఆగి దానివంక చూసి, మూత తెరచి చూసాడు ఆలోచనగా.

వెదకబడింది సూట్ కేస్. లోపల వస్తువులు తనుంచినట్లుగా లేవు. గబగబా టేబిల్ దగ్గరకి నడిచి, డ్రాయర్ లాగి, లోపలనుంచి కవరు బయటకి తీసాడు.

కవరులోంచి కాగితం తీయకుండా కవరు అంచులని చింపాడు కుడిచేతి చూపుడు వేలితో. లోపలనుంచి కాగితం జారి కిందపడింది. అతుక్కునిలేదు కవరు లోపల.

అంటే ఎవరో కాగితాన్ని బయటకితీసి చూసారు. అలా తీయడంవల్ల, ఆ కాగితం ఓ మూలగా తను జిగురుతో అంటించిన కాగితం విడదీయబడింది కవరునుంచి. లేకపోతే అతుక్కునే వుండేది.

ఎవరు వచ్చి వెదికివుంటారు తను లేనప్పుడు?

జానీకాదు. జానీ తనని వెంబడిస్తూ, తన చుట్టుప్రక్కలే ఉన్నాడు. మరెవరో ఈ పని చేసారు.

ఎవరయి వుంటారు? జానీకి, ఆ మరొకరికి సంబంధం ఉండివుంటుందా? లేక తనమీద ఇంకొకరుకూడా కన్ను వేసివుంచారా? మొత్తానికి తనని రహస్యంగా గమనిస్తున్నారు ఎవరో.

చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి తను. చిన్నగా నిట్టూర్చాడు హేరిస్. ముందర తనచుట్టూవున్న ఆ గ్రహాలని

వదిలించుకోవాలి. అప్పటిదాకా తను శాంతిగా, స్వేచ్ఛగా ఉండలేదు. అలా తనని రహస్యంగా, తనకి తెలియకుండా దొంగతనంగా వాచ్ చేస్తూండటం తనకి నచ్చదు ఎంత మాత్రం.

7

"హలో కూపర్?"

"జానీ ఏమయిందో చెప్పు" ఫోన్‌లో అడిగాడు కూపర్.

"చాలాచోట్లకి వెళ్ళాడు."

"చెప్పు. వివరంగా అంతా చెప్పు."

జానీ వివరంగా చెప్పాడు మొదటినుంచి చివరదాకా, హేరిస్ ఎక్కడెక్కడికి వెళ్ళిందీ, ఏం చేసిందీ, తిరిగి అశోకా హోటల్‌కి వచ్చేదాకా.

"హోటల్ సెఫైర్‌లో ఎవరితో మాట్లాడాడో తెలుసా? ఏం మాట్లాడాడో తెలుసా?" అడిగాడు కూపర్ అంతా శ్రద్ధగా విని.

"ఏంమాట్లాడాడో తెలియదు. ఎవరితో మాట్లాడాడో తెలుసు. నాలాంటివాళ్ళే వాళ్లుకూడా."

"హేరిస్ వాళ్ళకేమైనా పనిచెప్పాడా?"

"లేదనుకుంటాను. తెలీదు."

"జానీ. లాంజ్‌లో, ఖాకీకలర్ షర్ట్, బ్లూకలర్ పేంట్‌లో ఉన్నాడొకడు, ఎర్ర టై కట్టుకుని. అతనిమీద ఓ కన్నేసి వుంచు" చెప్పాడు కూపర్.

"ఏం? ఎవరతను?"

"అదే తెలుసుకోవాలి. ఎవరో ఊహించగలనుగాని, నిశ్చయంగా తెలియదు. నాకు శత్రువులని గుర్తుంచుకో."

"అలాగే."

"ఏమయినా ముఖ్యమయిన సంఘటనలు జరుగుతే నాకు తెలియచేయి వెంటనే."

"ష్యూర్."

ఫోన్ పెట్టేశాడు కూపర్.

తను జాగ్రత్తగా ఉండాలి. ఢిల్లీలోని తన మిత్రుడు చేతులు ముడుచుకుని కేవలం తనమీదే ఆధారపడి కూర్చోలేదు. తన మనుషులని నియమించుకున్నాడు బంగారం వేటలో. ఆ కాఫీకలర్ షర్ట్ అతను నిస్సందేహంగా తన మిత్రుడి మనిషే అవచ్చు. బహుశ, తననికూడా ఎవరయినా గమనిస్తూ ఉండివుండచ్చు.

8

జానీ మళ్ళీ బయలుదేరాడు, హేరిస్ వెంబడే. హేరిస్ మళ్ళీ బయటకి వచ్చాడు. టేక్సీలో బయలుదేరగానే తన మోటార్ సైకిల్ మీద టేక్సీ వెనకపడ్డాడు.

ఓ చిన్న డొక్కు కారులో ఆ కాఫీకలర్ షర్ట్ అతను కూడా హేరిస్ వెనకే రావడం గమనించాడు జానీ. కూపర్ తెలివికి కొద్దిగా అబ్బురపడ్డాడు. ఎలా కనుక్కోగలిగాడు ఇంట్లో కూర్చునున్న కూపర్, లాంజ్ లోవున్న ఈ కాఫీకలర్ షర్ట్ అతని గురించి?

అసలు హేరిస్ ఎవరు? ఎందుకు అతన్ని తను ఇలా వెంబడించడం? ఆ కాఫీకలర్ షర్ట్ అతను దేనికి వెంబడిస్తున్నాడు? ఏమిటి తనకి తెలియని ఆ పరమరహస్యం? ఎలా కనుక్కోవటం?

ఆ కాఫీకలర్ షర్ట్ అతన్ని ఇదివరకెక్కడా చూడలేదు. ప్రక్కనే కారులోవున్న ఆ బోండాంగాడెవడు? దెబ్బలాడటానికా, అవసరంఐతే?

హేరిస్ టేక్సీ ఓ చిన్నషాపు ముందర ఆగటంచూసి,

తను ఆపాడు జానీ మోటార్ సైకిల్ ని, ఆ డోప్కా కారుకి ప్రక్కగా, కొంచెందూరంలో. వాళ్ళలోవాళ్ళు మాట్లాడు కుంటున్న మాటలు వినిపించాయి.

'పాతిక...బంగారం' అన్న రెండు ముక్కలుమాత్రం జానీ చెవుల్లో దూరాయి. బంగారం మాటవింటే చాలు జానీకి ఎక్కడలేని ఉత్సాహం వస్తుంది.

బంగారం!

హేరిస్ దగ్గిర బంగారం ఉండివుంటుందా?

ఉంటే ఎంత? పాతిక?? ఏమిటా పాతిక?

తులాలయివుండవు. వేలో, లక్షలో ఖరీదుచేసే బంగారం అయివుంటుంది. తగదు అంతకి. అంతకంటె తక్కువయితే, కూపర్ కి ఇంట్రెస్ట్ ఉండదు హేరిస్ మీద.

ఆ షాప్ లోంచి చిన్న సూట్ కేస్ తో హేరిస్ బయటకి రావడం చూసాడు జానీ. మళ్ళీ, టేక్సీ ఎక్కగానే కది లింది వాళ్ళ టేక్సీ.

ఏంవుండివుంటుంది ఆ చిన్న సూట్ కేస్ లో? పుస్తకాల షాప్ అది. పుస్తకాలయివుండవు. మరేమయివుండచ్చు? బంగారం అయివుండచ్చు. ఆ సూట్ కేస్ కోసమే ఎదురు చూస్తున్నాడేమో కూపర్.

కూపర్ కి ఫోన్ చేయబోయేముందు తనో సారి ప్రయ త్నించి చూస్తే? అదృష్టం తనపక్షంవుంటే, తప్పకుండా ఆ బంగారం తనపక్ష మవుతుంది. లేకపోయినా ప్రయత్నిం చటంవల్ల వచ్చేనష్టం ఏమీవుండదు.

అషోకాహోటల్ ముందు ఆగింది టేక్సీ మళ్ళీ. తన బైక్ ని ఆపి లోపలికి వెళ్ళాడు జానీ. జానీకికూడా వినుగు పుడుతోంది తలా తోక తెలియకుండా ఇలా వూరికే హేరిస్ వెంట తిరగడం. లాంజ్ లో రిసెప్షనిస్ట్ తనవంకే అనుమానంగా చూస్తున్నాడు.

తన స్నేహితుడు ఢిల్లీనుంచి రావాలని, అతనికోసం ఎదురుచూస్తున్నాననీ అబద్ధం చెప్పాడు ఓసారి అడిగితే.

హేరిస్ తన గదిలోకి వెళ్ళాక అయిదు నిమిషాలు ఆగాడు జానీ. తర్వాత రూం నంబర్ తొమ్మిది ముందుకు వెళ్ళి ఆగాడు. తలుపు తీసాడు గట్టిగా. తెరుచుకుంది వెంటనే.

లోపల హేరిస్ కూర్చునివున్నాడు టేబిల్‌కి ఎదురుగా; ఆ సూట్‌కేస్ తెరచి వుంది. దాంట్లోకి చూస్తున్నాడు హేరిస్.

'ఎవరునువ్వు? ఏంకావాలి?' అని అడుగుతాడనుకున్నాడు జానీ హేరిస్ తనని గదిలోకి రాగానే. సమాధానం ఆలోచించి పెట్టుకున్నాడు ముందరే.

అలా అడగలేదు. పైపెచ్చు తనవంకచూసి చిరునవ్వు నవ్వటం ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది.

''కమాన్ మెడియర్‌బోయ్. ఆలస్యం చేసావే? నీకోసమే ఎదురుచూస్తున్నాను'' అన్నాడు హేరిస్ నవ్వుతూ.

సూట్‌కేస్‌లోంచి హేరిస్ తనచేతిని బయటకితీసి, జానీకి కనపడేలా పట్టుకున్నాడు.

హేరిస్ చేతిలో నల్లగా నిగనిగలాడుతున్న రివాల్వర్ వంక చూసాడు జానీ కొంచెం భయంగా. సైలెన్సర్ అమర్చి వుంది దానికి.

''కూర్చో ఆ సోఫాలో.''

రివాల్వర్‌తో సోఫాని చూపిస్తూ ఆజ్ఞాపించాడు హేరిస్. జానీ కిక్కురుమనకుండా సోఫాలో కూర్చున్నాడు ఎదురుగా.

''ఇప్పుడు చెప్పు. ఎవరు నువ్వు? ఎందుకు నీ మోటార్ సైకిల్ మీద నన్ను వెంటాడుతున్నావ్? నీ స్నేహితులు ఇంకా ఎంతమంది వున్నారు?'' అడిగాడు హేరిస్.

జానీ సమాధానం చెప్పలేదు. అలాగే చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

"నా ప్రశ్నలకి సమాధానం ఇవ్వకుండా ఈ గదిలోంచి బయటపడలేవు."

లేచాడు హేరిస్. రివాల్వర్ జానీకి గురిపెట్టే, తలుపు దగ్గరకి నడిచివెళ్ళి, తలుపు లోపల బోల్ట్ పెట్టాడు. ఎదురుగా వెళ్ళి కూర్చున్నాడు సోఫాలో జానీవంక చూస్తూ.

"నీ పేరు?"

"..."

"జానీ. ఆలస్యం నా శత్రువు. త్వరగా చెప్పు. ఎందుకు నన్ను వెంటాడుతున్నావ్?"

జానీ కొద్దిగా వులిక్కి పడ్డాడు తనపేరు హేరిస్‌కి ఎలా తెలిసిందా అని. హేరిస్ కుడిచేయి కుడికాలి సాక్స్‌లో వున్న కత్తిని బయటకి తీసింది. క్లిక్‌మన్న చప్పుడుతో కత్తి తెరుచుకుంది యాంత్రికంగా జానీ కళ్ళ ముందే.

కర్కశంగా చూస్తూ అన్నాడు హేరిస్.

"కదిలితే ఎడంచేతిలో రివాల్వర్ గుండెల్లోకి కాలుస్తుంది. కదలకపోతే కుడిచేతిలో కత్తి చర్మాన్ని నెమ్మదిగా వలుస్తుంది. నీ సంగతులు ఎక్కడ దాచావో వెదకడానికి."

జానీ వళ్ళు బిగుసుకుపోయింది.

"చెప్పు."

"ఎవరు నువ్వు?" గొణిగాడు జానీ.

"నేనెవరో తెలియకుండానే నా వెంట పడ్డావా నీడలాగా?" నవ్వి అడిగాడు హేరిస్.

"నీ పేరు హేరిస్ అని మాత్రమే తెలుసు. ఇంకేం తెలియదు. కూపర్ రోజుకి పదిహేను రూపాయలిస్తానన్నాడు నిన్ను వెంటాడి, నువు ఎక్కడికి వెళ్తున్నదీ, ఏం చేస్తున్నదీ మొదలయిన సంగతులు తెలియచేయడానికి. అందుకని

వెంటాడుతున్నాను నిన్ను."

"కూపర్ ఎవరు?"

"నా స్నేహితుడు."

"ఎక్కడుంటాడు?"

"ఆనంద్ నగర్."

"ఏం చేస్తాడు?"

ఏం చేస్తాడో చెప్పాడు జానీ.

చిన్నగా ఈలవేసి అన్నాడు హేరిస్.

"ఏస్. దటీజ్ వెరీగుడ్. కూపర్ ఎడ్రస్?"

చెప్పాడు జానీ.

"ఇందాక నేను సూట్ కేస్ తీసుకు వచ్చిన సంగతి చెప్పావా కూపర్ కి ఫోన్ చేసి?"

"లేదు."

"అయితే చెప్పు. అంతేకాదు. నేను గదిలో లేననీ, ఎటో వెళ్తూంటే నువు వెంటపడుతున్నాననీ కూడా చెప్పు."

టెలీఫోన్ అందించాడు హేరిస్ జానీకి.

"కనెక్షన్ అడుగు. నే చెప్పింది మినహా మరేమయినా చెబితే మాత్రం పీక తెగుతుంది."

కూపర్ ఇంటి నంబర్ చెప్పి, కనెక్షన్ అడిగాడు జానీ, అషోకా హోటల్ ఆపరేటర్ ని. అవతలనుంచి కూపర్ కంఠం వినబడగానే చెప్పాడు గబగబా.

"కూపర్. హేరిస్ మళ్ళీ ఎటో వెళ్తున్నాడు. నేను వెంట వెళుతున్నాను. ఓ చిన్న సూట్ కేస్ తీసుకొచ్చి గదిలో పెట్టాడు కొద్ది క్షణాల క్రితం."

"జానీ. తప్పిపోనివ్వకు హేరిస్ ని. ఎక్కడ నించి మాట్లాడుతున్నావ్?" అడిగాడు కూపర్.

"పబ్లిక్ టెలీఫోన్ బూత్ నుంచి."

"మళ్ళీ ఓ గంట తర్వాత ఫోన్ చేయి ఇంటికి."

ఫోన్ పెట్టేశాడు జానీ.

టెలిఫోన్ కి అవతలవున్న హూపర్ కి కొద్దిగా అనుమానం వేసింది. ఎక్స్‌టెన్షన్‌లో కనెక్షన్ ఇచ్చిన ఆపరేటర్ 'స్పీకాన్ సర్' అన్న మాటలు వినపడ్డాయి.

అంతేకాదు.

రెండుసార్లు కట్ అయింది లైన్. ఎక్స్‌టెన్షన్ లైన్ ఒకసారి, మెయిన్ లైన్ ఒకసారి.

పబ్లిక్ టెలిఫోన్ బూత్ నుంచి మాట్లాడలేదు జానీ. అబద్ధం. ఎందుకు అబద్ధం ఆడాడు? ఎక్కడనుంచి ఫోన్ చేశాడు?

అకస్మాత్తుగా గుర్తుకు వచ్చింది హూపర్ కి. రూం నంబర్ తొమ్మిదిలో టెలిఫోన్ ఎక్స్‌టెన్షన్ వున్నట్లుగా.

జానీ లైన్ కట్ చేసాక హేరిస్ కత్తిని మళ్ళీ మడిచి యధాస్థానంలో వుంచాడు.

జేబులోంచి ఓ చిన్న టేబ్లెట్‌ని తీసి జానీకి అందించి అన్నాడు.

"మింగు."

"ఏమిటది?" అడిగాడు జానీ భయంగా.

జానీ భయాన్ని గ్రహించి నవ్వి అన్నాడు హేరిస్.

"ప్రాణం పోదులే. మింగు. గార్డినాల్ అది. హాయిగా నిద్రపడుతుంది. లేద్దామన్నా లేవలేవు."

జానీ ఆ టేబ్లెట్‌ని పరిశీలనగా చూసి, గార్డినాలేనని ధృవపరుచుకున్నాక నోట్లో వేసుకుని మింగాడు దాన్ని. రెండు గ్లాసుల నీళ్ళు త్రాగించాడు హేరిస్, జానీచేత, నోట్లో మింగకుండా దాచుకునుంటాడనే అనుమానంతో.

"గుడ్. నా వెంటపడ్డ ఇద్దరినీ వదిలించుకున్నాక ఆ బంగారంతో మంగుళూరు వెళ్ళాలి."

"బంగారం? ఎంత మొత్తం?" అడిగాడు జానీ.

"పాతిక లక్షలు."

"రూపాయలే?"

"అవును. ధర పెరిగిందిగా మూడు సంవత్సరాల క్రితం కన్నా. ముఖ్యౖ లక్షల ఖరీదు తప్పక లేకుండా చేస్తుంది."

"నిజంగా?"

"అవును" నవ్వాడు గర్వంగా హేరిస్.

"నాకు చెప్పనే లేదు ఈ సంగతి కూపర్."

"సర్లే. నిద్రపో."

ఇంకో టేబ్లెట్ మింగించాడు బలవంతంగా హేరిస్ జానీ చేత.

9

ఖాకీ కలర్ షర్ట్ అతను కూడా చూసాడు హేరిస్‌ని, తన రూంలోకి తీసుకు వెళ్ళిన సూట్ కేస్‌ని.

జానీలాగే దాంట్లో బంగారమో, డబ్బో, లేక అలాంటి ముఖ్యమయిన వస్తువులే ఏవో దాంట్లో తప్పకుండా వుండాలని తీర్మానించుకున్నాడు. జానీ వెళ్ళిన పావుగంట తర్వాత, బోండాంతో నడిచాడు హేరిస్ గది వైపు.

తలుపు ముందు ఆగి తోసాడు కాని తెరచుకోలేదు. తలుపుమీద తట్టాడు నెమ్మదిగా.

"ఎవరు?" వినిపించింది.

"రూమ్ సర్వీస్" అన్నాడు ఖాకీ కలర్ అతను.

హేరిస్‌కి తెలుసు అది రూమ్ సర్వీస్ బాయ్ కంఠం కాదని. తను ఏమీ తీసుకు రమ్మని చెప్పలేదు కూడా. తన గదిలో ఏం పని లేదు రూమ్ సర్వీస్ బాయ్‌కి.

వచ్చింది కూపరే అయి వుండచ్చని గ్రహించాడు.

"ఒన్ సెకండ్" అన్నాడు.

తలుపు లోపల బోల్ట్‌ని నిశ్శబ్దంగా తీసి దూరంగా వెళ్ళి

కుర్చీలో కూర్చుని అన్నాడు గట్టిగా.

"తీసేవుంది. లోపలకి రా."

ఇద్దరూ తలుపు తోసుకుని లోపలికి వెళ్ళారు. కాఫీ కలర్ షర్ట్ అతని జేబులో వుంది కుడిచేయి.

హేరిస్ తన చేతిలోని రివాల్వర్ గురిపెట్టి అన్నాడు.

"మిస్టర్ కూపర్. నో మంకీ బిజినెస్ ప్లీజ్. చేతు లెత్తండి ఇద్దరూ. నాది సైలెన్సర్."

"కూపర్?" అన్నాడు కాఫీ కలర్ షర్ట్ అతను.

"ముందర చేతు లెత్తండి. లేకపోతే మీ స్నేహితుడి కయిన గతే మీకూ పడుతుంది."

సోఫాలో పడుకునివున్న జానీవంక చూపించి అన్నాడు హేరిస్ వాళ్ళిద్దరితో.

బోండాం చేతులెత్తాడు వెంటనే. కాఫీ కలర్ షర్ట్ అతను కూడా రెండు చేతులూ ఎత్తాడు. అతని జేబులో రివాల్వర్ లేదు. కత్తి మాత్రమే వుంది. అదితీసి విసిరేంత వ్యవధిలేదు. ఈ లోపలే సైలెన్సర్‌తో కాల్చేయచ్చు తమని. హేరిస్ దుర్మార్గుడనీ, హంతకుడనీ తనకి ముందే తెలిసింది, ఢిల్లీనుంచి వచ్చిన వుత్తరం ద్వారా.

చేతులెత్తి నిల్చున్న ఇద్దరివంకా చూసి నవ్వి అన్నాడు హేరిస్.

"మిస్టర్ కూపర్. నేను చాలా మందితో తిరిగాను. చాలా నేరాలు చేసాను. నువ్వో లెక్క కాదు నాకు. మూడురోజుల నుంచి నన్ను రహస్యంగా వెంబడించడం గమనిస్తూనే వున్నాను."

"నా పేరు కూపర్ కాదు," అన్నాడతను.

"ఏదో ఒకటి. నేను లేనప్పుడు వచ్చి ఈ గది వెతికింది నువ్వేకదా?" అడిగాడు హేరిస్.

"అవును" నిర్భయంగా చెప్పాడు కాఫీకలర్ షర్ట్ అతను.

"గుడ్. ఆ టేబిల్ మీద నాలుగు మాత్రలున్నాయి. చెరో రెండూ నోట్లో వేసుకుని,ఆ గ్లాసులోని నీళ్లు తాగండి."

ఆజ్ఞాపించాడు హేరిస్.

"ఏమిటవి?"

"గార్డినాల్. క్విక్."

ఆ రెండు టేబ్లెట్స్‌ని వేసుకుంటే ఇక మరో పదిగంటల దాకా లేవలేమని తెలుసు కాఫీ కలర్ షర్ట్ అతనికి.

కాని తప్పదు.

బోండాం రెండు టేబ్లెట్స్‌ని నోట్లో వేసుకుని నీళ్లు త్రాగేసాడు గటగటా.

కాఫీ కలర్ షర్ట్ అతను రెండు టేబ్లెట్స్‌ని నాలిక కింద వుంచుకుని, గార్డినాల్స్‌ని మింగకుండానే నీళ్లు తాగాడు.

"ఆ సోఫాలో కూర్చోండి" సోఫావంక చూపించాడు హేరిస్.

సోఫాలో కూర్చున్నారు ఇద్దరూ.

"గుడ్ మరో అయిదు నిముషాల్లో నిద్రలోకి జారిపోతారు అంతదాకా నాకీ వాచ్ అండ్ వార్డ్ డ్యూటీ తప్పదు," అన్నాడు హేరిస్ తన చేతిలోని రివాల్వర్‌ని ఇద్దరికీ గురి పెట్టి.

10

కూపర్‌కి హేరిస్ గురించి బాగా తెలుసు. హేరిస్ దృక్పథాలు, పద్ధతులు అన్నిటి గురించీ తెలుసు. ఒకసారి హేరిస్ గురించి సేకరించిన సమాచారం గల ఫైల్‌ని చదవటం తటస్థించింది.

అందుకే జానీ తనతో స్వయంగా ఫోన్‌లో మాట్లాడ లేదనే నిర్ణయానికి వచ్చాడు. హేరిస్ గదిలో ఎక్స్‌టెన్షన్ వుంది. అక్కడనుంచి మాట్లాడించి వుంటాడు హేరిస్ జానీ

చేత, నయానో భయానో.

జానీ అసలు ఆ గదిలోకి దేనికి వెళ్ళివుంటాడు?

జానీ హేరిస్ గదిలోకి వెళ్ళడానికి ఏం కారణం కనపడ లేదు కూపర్‌కి. కాస్సేపు ఆలోచించాడు ఏంచేయాలా అని. తన గదిలో, స్టీల్ టేబుల్‌వున్న డ్రాయర్ తెరచి, దాంట్లోంచి కత్తితీసి జేబులో పెట్టుకున్నాడు. పిస్టల్ లేదు కూపర్‌కి. ఎప్పుడూ లైసెన్స్‌కి అప్లై చెయ్యలేదు కూడా. తనకి ఇలా ఎప్పుడైనా అవసరం కలుగుతుందని కలలోకూడా అనుకోలేదు కూపర్.

ఇంటికి తాళం వేసి బయటకి వచ్చాడు. దగ్గరలోనే వున్న షాప్‌కి నడిచాడు. సిగరెట్ పాకెట్ కొనుక్కుని అంటించాడు ఓ సిగరెట్.

పాన్ షాప్‌కి కొంచెం దూరంలో ఆగివున్న టాక్సీలో వున్న డ్రయివర్ గుర్తుపట్టాడు కూపర్‌ని. దగ్గరకి తీసుకు వచ్చి ఆపాడు టేక్సీని.

"కూపర్ సాబ్, కహాఁజారాఁ?" అడిగాడు నవ్వుతూ.

టేక్సీలో అతన్ని చూడగానే ఏంచేయాలో ఆలోచించాడు కూపర్ వెంటనే. తలుపు తెరచుకుని ఎక్కి అన్నాడు, తనే ఫ్లాగ్ దింపి.

"అషోకా హోటల్."

టేక్సీ బయలుదేరింది.

"శెలవమీద వున్నారా? డ్యూటీమీదా?" అడిగాడు డ్రయివర్.

'శెలవమీద' అని నిజం చెప్పబోయి, తమాయించుకుని అన్నాడు కూపర్ "డ్యూటీమీద."

"ఈ మధ్య బొత్తిగా కనబడటం లేదు?"

"నీ అవసరం రాక."

ఇదివరలో అనేకసార్లు కూపర్ ఆ టేక్సీని వుపయోగించు

కున్నాడు అవసరం అయినపుడు, అనేక పనులకి. కూపర్ వృత్తేమిటో తెలుసు డ్రయివర్‌కి కూడా.

అషోకా ముందు ఆగింది టేక్సీ, పార్కింగ్ లాట్‌లో టేక్సీ దిగుతూ చూసాడు కూపర్.

లోపలనుంచి బయటకి వస్తున్నాడు హేరిస్, వక్కడే. వెనకాల జానీ వస్తాడేమోనని ఆగి చూశాడు కూపర్. రాలేదు. కొంచెం దూరంలో ఆగివున్న టేక్సీ ఎక్కుతున్నాడు.

ఏం చెయ్యాలి? హేరిస్ గదిలోకి వెళ్ళి చూడటమా జానీకోసం? అక్కడ వుంటాడని కూడా నమ్మకంలేదు. జానీ కనబడకపోయినా తనకి ఇబ్బందిలేదు. హేరిస్‌ని మాత్రం వదలకూడదు.

కూపర్‌కి ఎంత మాత్రం ఇష్టంలేదు తనని హేరిస్ గుర్తించటం. తనని ముఖాముఖి చూసినా గుర్తు పట్టకూడదు ఆ బంగారం సంగతి తెలిసేదాకా.

కూపర్ టేక్సీ మీటర్‌కున్న ఫ్లాగ్ పైకెత్తేసాడు. వెంటనే వెనక సీట్‌లోకి వెళ్ళాడు దిగి.

"ఆ టేక్సీని అనుసరించు. జాగ్రత్త. ఏ మాత్రం అనుమానం కలగకూడదు సుమా."

చిన్నగా నవ్వి అన్నాడు డ్రయివర్.

"చాలా రోజుల తర్వాత నాకో పని తగిలింది. నేను కనబడటం మంచిదే అయింది మీకు."

గేర్‌లో వేసి పోనిచ్చాడు బండిని డ్రయివర్, హేరిస్ వెళుతున్న టేక్సీ వెనక. కూపర్ వెనకాల సీట్‌లో పడుకున్నాడు ముడుచుకుని, తను బయటకి కనబడకుండా. హేరిస్ వెనక్కి తిరిగి చూసినా ఖాళీ టేక్సీ వస్తోంది అనుకుంటాడు. తనని ఎవరో వెంబడిస్తున్నారని తట్టదు.

"బంగారమా మళ్ళీ?" అడిగాడు టేక్సీ డ్రయివర్.

"కాదు. మాట్లాడకు. నువ్వు పెదవులు కదపటం వాళ్ళు చూస్తే పిట్ట అనుమాన పడుతుంది."

"అలాగే."

దాదాపు పదిహేను నిముషాల దాకా అలాగే పడుకు న్నాడు కూపర్, టేక్సీ ఎటు వెళుతోందో వూహించాలని ప్రయత్నిస్తూ. పావుగంట తర్వాత, ఆగింది టేక్సీ.

"అతను దిగాడు" చెప్పాడు డ్రయివర్ ముఖం తుడుచు కున్నట్లుగా నటిస్తూ.

"ఎక్కడున్నాం?"

"రింగ్ వుడ్ సర్కిల్."

"ఎటు వెళుతున్నాడో చూడు."

కొన్ని క్షణాల తర్వాత చెప్పాడు డ్రయివర్.

"చూసాను. వెళ్ళిపోయాడు. లెండి."

"ఏదైనా షాప్ లోకి వెళ్ళాడా?"

"కాదు. ఓ రెండంతస్తుల భవనంలోకి."

"కాసేపు ఇలాగే వుంటాను. అనుమానం వస్తే లోపల నుంచి రహస్యంగా మన టేక్సీవంక చూడచ్చు."

అయిదు నిముషాల తర్వాత లేచాడు కూపర్.

"ఆ ఇంట్లోకి" చెప్పాడు డ్రయివర్.

"గ్రే కలర్ బిల్డింగ్!"

"అవును."

"ఐసీ."

కూపర్ కి తెలుసు ఆ గ్రే కలర్ బిల్డింగ్ సంగతి.

హేరిస్ ఆఫీస్ ఆ బిల్డింగ్ లో వుంది. 'హేరిస్ ఎక్స్ పోర్ట్ ఎండ్ ఇంపోర్ట్ ప్రయివేట్ లిమిటెడ్' అన్న బోర్డు బయట వ్రేలాడుతోంది.

'గుడ్. పిట్ట కదులుతోంది' అనుకున్నాడు కూపర్.

"లోపలకి వెళ్తారా!" అడిగాడు డ్రయివర్.

ఇక ఏం చేయాలో తోచలేదు కూపర్ కి.

"నేను ఓ అరగంటలో వెళ్ళి వస్తాను. నువ్వు ఇక్కడే వుండు. ఆ టేక్సిలోంచి దిగినతని పేరు హేరిస్. ఎక్కడి కయినా వెళితే మటుకు నువ్వు మళ్ళీ అనుసరించాలి. నాకు ఫోన్ చేసి చెప్పు ఇంటికి."

"అలాగే."

"కదలకపోతే మాత్రం అరగంట తర్వాత ఇక్కడ కలుస్తాను. రైట్?"

"రైట్. ఇంటి టెలిఫోన్ నంబరు..."

"ఇంద"

తన విజిటింగ్ కార్డు అందించాడు కూపర్.

"జాగ్రత్త. నీ కనుభవమేగా. అతన్ని చెయ్యిదాటి పోనివ్వకూడదు" అన్నాడు కూపర్ అయిదు పది రూపాయల కాగితాలు అందిస్తూ.

"అలాగే" అన్నాడు డ్రయివర్.

కూపర్ టేక్సీ దిగి నడిచాడు వెనక్కి. ఆటో కనపడితే ఆపి ఎక్కాడు కూపర్. అషోకా హోటల్ లాంజ్ లో చూసాడు కాఫీకలర్ షర్టు అతనికోసం.

కనబడలేదు ఎక్కడా.

రూం నంబర్ తొమ్మిది వైపు నడిచాడు. తలుపు తోసాడు కాని తెరచుకో లేదు. పిక్ లాక్ వుపయోగించి తెరిచాడు తలుపు.

లోపల సాఫాలో పడుక్కునున్న జానీ, బోండాంని చూసాడు కూపర్ తలుపు మూస్తూ.

ఒక్క అంగలో దగ్గరకి వెళ్ళి చూసాడు, చెయ్యి పట్టుకుని. జానీ చెయ్యి వెచ్చగానే వుంది. నాడి కొట్టుకుం టోంది. బోండాం కూడా బ్రతికే వున్నాడు.

కూపర్ వూహించినట్లుగా లోపల కాఫీకలర్ షర్టు అతను లేడు. చిన్నగా నిట్టూర్చాడు. ఎందుకు జానీ లోపలకి వచ్చినట్టు? దేనికి?

తట్టి లేపాడు. లేవలేదు.

రెండు భుజాలు పట్టుకుని కుదిపాడు గట్టిగా, "జానీ, జానీ, లే" అని పిలుస్తూ — రెండు నిముషాల తర్వాత మత్తుగా కళ్ళు విప్పాడు జానీ.

"ఏమిటి? ఏమయింది?" అడిగాడు కూపర్ ఆత్రంగా.

"కూపర్ ఆ అమ్మాయి మళ్ళీ వస్తుంది. నిద్రవస్తోంది."

కళ్ళు మూసుకున్నాడు జానీ మత్తుగా.

ఆ అమ్మాయి! ఎవరు? హేరిస్ దగ్గరకి ఏ అమ్మాయి వచ్చింది? జానీని ఇప్పుడు ఎంత లేపినా లాభం లేదు.

జానీని అలాగే వదిలేసి, తెరచివున్న ఆ సూట్ కేస్ వంక చూసి దగ్గరకి నడిచాడు. చాలా చిన్న సూట్ కేస్ అది. లోపల ఖాళీగా వుంది. దాంట్లో ఏం తెచ్చి వుంటాడో అర్థం కాలేదు కూపర్ కి.

బయటికి నడిచాడు కూపర్.

తలుపుమూసి బయటికివచ్చి, మళ్ళీ తాళం వేస్తూండగా ఓ రూమ్ సర్వీస్ బాయ్ బయటికి వచ్చాడు అకస్మాత్తుగా, ప్రక్క గదిలోంచి.

అనుమానంగా చూసాడు కూపర్ వంక, ఏం చేస్తున్నావన్నట్టుగా.

కూపర్ చాకచాక్యంగా తన చేతిలోని పిక్ లాక్ గుత్తిని దాచి అడిగాడు అతన్ని.

"రూం నంబర్ 9 ఇదేనా?"

"అవును."

"హేరిస్ అనే అతను వుండేది ఇందులోనేగా?"

"అవును."

"మరి తలుపు తీయడేం? ఇందాకటినుంచి తలుపుతడు తున్నాను."

అతను తలుపు దగ్గరకి వచ్చి, తలుపు నెట్టి చూసి అన్నాడు భుజా లెగరేసి.

"లోపల వుంటే తీసేవాడే. బయట తాళం వేసుకుని వెళ్ళిపోయాడు."

"అదా. నాకు తెలియలేదా సంగతి."

బయటికి నడిచాడు కూపర్ అతనితో పాటు.

"ఎప్పుడు వస్తాడో తెలుసా?"

"రిసెప్షనిస్ట్ నడగండి. తెలుస్తే అక్కడే తెలియాలి."

రిసెప్షన్ దగ్గర ఆగకుండా బయటికి నడిచాడు కూపర్. నలభై నిముషాల తర్వాత రింగ్‌వుడ్ సర్కిల్ చేరు కున్నాడు కూపర్. టేక్సీలోంచి దిగకుండానే, తను అంతకు క్రితం వచ్చిన టేక్సీకోసం చూసాడు.

లేదు.

అంటే హేరిస్ ఎటో వెళ్ళివుంటాడు. హేరిస్ వెంట వెళ్ళి వుంటాడు ఆ డ్రయివర్. తన ఇంటికి ఫోన్ చేస్తాడు.

"వెనక్కి తిప్పు. ఆనంద్ నగర్ పోనీ" చెప్పాడు కూపర్ సీట్‌లో వెనక్కి వాలి కళ్ళు మూసుకుని, టేక్సీ డ్రయివర్‌తో.

11

కాఫీకలర్ షర్ట్ అతను వూపిరి బిగబట్టి పడుకున్నాడు, రెండు టేబ్లెట్స్ నాలిక కిందే వుంచి, నీళ్లు తాగి.

నిద్రలోకి జారిపోయినట్లుగా కదలకుండా వుండి పోయాడు, మత్తు నటిస్తూ. పది నిముషాల తర్వాత హేరిస్ కదిలిన సూచన వినిపించింది అతనికి. దగ్గరకి వచ్చి ముగ్గురినీ తట్టి, కదిపి పరీక్షించాడు. బిర్రబిగుసుకుని అలాగే పడు

కున్నాడు కాఫీకలర్ షర్ట్ అతను.

హేరిస్ రిసీవర్ అందుకుని ఓ నంబర్ చెప్పాడు ఎక్స్టెన్షన్‌లో. గుర్తుంచుకున్నాడు కాఫీకలర్‌షర్ట్ అతను ఆ నంబర్.

"హేరిస్ హియర్" అని శాస్త్రీపాగి అన్నాడు. "అషోక్ హోటల్. రూం నంబర్ తొమ్మిది. సరిగ్గా అర గంట తర్వాత నా సామాను—ఓ చిన్న సూట్‌కేస్—తీసుకెళ్ళడానికి ప్యూన్‌ని పంపండి. స్టేషన్ క్లోక్‌రూంలో పెట్టేసివుంచి రసీదు ఆఫీస్‌లో ఇవ్వండి నాకు. ఇక్కడున్న ముగ్గురిని మాయం చేసే ఏర్పాటు కూడా చేయాలి."

"........."

"అవును. వెళ్తాను."

ఫోన్ పెట్టేసిన చప్పుడు వినిపించింది. తర్వాత గదితాళం వేస్తున్న చప్పుడు. అయిదు నిముషాలాగి కళ్లు తెరచి చూసాడు కాఫీకలర్ షర్ట్ అతను. గదిలో లేడు హేరిస్.

ఇంక తిరిగిరాడు బహుశ. వచ్చేటట్లయితే సూట్‌కేస్ తీసుకెళ్ళడానికి ఎవరినీ పురమాయించడు. కాఫీకలర్ షర్ట్ తను కొంచెంసేపు ఆలోచించాడు.

కావాలనే హేరిస్ ఇక్కడ గది తీసుకుని వున్నాడు, తన వెంటపడే వాళ్ళని గుర్తించి, వదిలించుకోడానికి. వదిలించుకున్నాడు. ఏదో వూరు వెళ్తున్నాడు. స్టేషన్‌లోని క్లోక్‌రూం నుంచి తన సూట్‌కేస్ తీసుకుని వెళ్తాడు ఎక్కడికో.

ఎక్కడికి? ఎప్పుడు? ఎందుకు? అందుకేనా?

తన నోట్లోని నాలిక క్రిందనుంచి ఆ రెండు గార్డెనాల్ టేబ్లెట్స్ తీసి బాత్‌రూంలోకి వెళ్ళాడు. వాష్‌బేసిన్‌లో వాటిని పడేసి, చేతులు, మొహం, నోరు శుభ్రంగా కడుక్కున్నాడు అతను.

టవల్‌తో తుడుచుకుని బయటికి వచ్చి బోండాం వంక నిస్పృహగా చూసాడు. మరో పది గంటలదాకా తనకి వుపయోగపడడు. గార్డినాల్ నర్వస్ సిస్టమ్ మీద పని చేస్తుందని, శక్తివంత మయినదని తెలుసు అతనికి.

జానీవంక నిశితంగా చూసాడు. జానీని గుర్తించాడు కాఫీకలర్ షర్టతను. లాంజ్‌లో చూసాడు రెండు, మూడుసార్లు. కాని హేరిస్ వెంటపడ్డాడని తెలియదు.

కూపర్ కాదతను. కూపర్ ఫోటోలు నాలుగయిదు చూసాడు అతను. కూపర్‌ని తేలికగా గుర్తించగలడు అంత దగ్గరనుంచి చూస్తుంటే.

జానీ జేబులు వెదికాడు అతను. జేబులోంచి కత్తి తీసి తన జేబులో వేసుకున్నాడు, ఓ వందరూపాయల చిల్లరతో పాటు. ఓసారి అద్దం ముందుకు వెళ్ళి ఆగి తల దువ్వుకున్నాడు.

హేరిస్ సూట్‌కేస్ మరోసారి వెతికాడు పిక్‌లాక్‌తో తెరచి ఆఖరిసారిగా. రైల్వేగైడ్ కనిపించింది ఈసారి. ఓ పేజీ మడిచి వుంది ఆ గైడ్‌లో.

చాలామందికి పుస్తకం చదివితే, మధ్యలో వదిలిన పేజీ తేలికగా తెరవడానికి అనువుగా, పుస్తకంలోని పేజీని లోపలకి మడిచే అలవాటు.

హేరిస్‌కి కూడా.

మడిచివున్న ఆ కాగితంలోని పట్టిక చూసాడు.

బెంగుళూరునుంచి మంగుళూరు వెళ్ళే రైళ్ళ వివరాలు వున్నాయి అందులో.

టెలిఫోన్ దగ్గరకి నడిచాడు. ఎత్తి ఇందాక హేరిస్ చెప్పగా తను విని గుర్తుపెట్టుకున్న ఫోన్‌నంబర్ చెప్పాడు.

కనెక్ట్ చేయబడింది.

అవతల ఫోన్ ఎత్తారు.

"గుడీవినింగ్ సార్. హారిస్ ఇంపోర్ట్స్ ఎండ్ ఎక్స్పోర్ట్స్ హియర్" వినపడింది అవతలనుంచి హారిస్ సెక్రటరీ తియ్యటి కంఠం.

"సారీ_రాంగ్ నంబర్."

ఫోన్ పెట్టేసాడు అతను.

బయటికి నడిచాడు వెంటనే.

12

హారిస్ గురించి ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు కూపర్ తన ఇంట్లో. ఆ డ్రయివర్ నుంచి ఫోన్ కాల్ కోసం ఎదురు చూస్తూ.

హారిస్‌ని బలవంతంగా హింసించి చెప్పించచ్చు రహస్యం. కాని నిజం చెప్తాడని నమ్మకం లేదు. హారిస్‌ని బంధించటం తేలికే కాని ఆ రహస్యం పెదవిదాటి బయట పెట్టించడం కష్టం.

అంతేకాదు. తను చిక్కుల్లోకూడా పడచ్చు అలా చేస్తే. హారిస్ మాటలు నమ్మి తను బంగారంకోసం చెప్పినచోటికి వెళితే, హారిస్ మనుషులు తనని పట్టుకోవచ్చు. తనెవరో, ఎలాంటివాడో తెలుసు అందరికీ. బ్రతకనివ్వరు తనని.

అందుకే వోపికగా ఎదురుచూడాలి దేముడిమీద భారం వేసి. తన ప్రయత్నం ఫలిస్తుందనే నమ్మకం వుంది కూపర్‌కి పూర్తిగా.

జైల్లోంచి విడుదలవగానే చేతులు ముడుచుకుని కూర్చోవటం అలవాటు లేదు హారిస్‌కి. తను చేపట్టినపని సాధించి తీరతాడు ఎలాగయినా. పట్టుదల ఎక్కువ మనిషిలో. గుండెధైర్యం కూడా ఎక్కువ. అందుకే మైసూరు రాష్ట్రం పోలీసులకి హారిస్ అంటే కొద్దిగా భయం.

పోలీస్ ఆఫీసర్లని మర్యాదగా పలకరిస్తూ, కలెక్టర్లకి షేక్ హేండ్స్ ఇస్తూ, అధికారులమధ్య ఘరానాగా తిరగ గలిగే తెలివి, డబ్బు, ధైర్యం వున్నది హేరిస్ వక్కడికే.

బజర్ మోగింది.

లేచి వెళ్లి తలుపు తీసాడు కూపర్ వెంటనే.

ఎదురుగా పంతొమ్మిదేళ్ళ అమ్మాయి.

రెండు రోజులక్రితం జానీ పంపిన అమ్మాయి.

"ఏమిటి? ఎందుకొచ్చావ్?" అడిగాడు కూపర్.

"జానీ మళ్ళీ వెళ్ళమన్నాడు, పిల్చారటగా," ఓరగా చూస్తూ అన్నది కూపర్‌తో.

"అబద్ధం. వెళ్ళు." జానీ ఇందాక మత్తులో 'ఆ అమ్మాయి మళ్ళీ వస్తుంది' అన్న మాటలు గుర్తొచ్చాయి. తలుపు వేయబోయాడు.

లోపలకి వచ్చింది చటుక్కున.

"వెళ్ళను" అన్నది వయ్యారంగా.

పరీక్షగా చూసాడు కూపర్ ఆ అమ్మాయి వంక.

టెలిఫోన్ మ్రోగింది.

ఫోన్ దగ్గరకి వెళ్ళాడు వక్కగంతులో.

"హలో, కూపర్ హియర్," చెప్పాడు.

"నేను సార్. టేక్సీ డ్రయివర్‌ని," వినిపించింది.

"గుడ్. చెప్పు"

"ఆయన నా టాక్సీలోనే ఎక్కారు."

"నేను చూపించి నాయన?"

"అవును. హేరిస్."

"చెప్పు," ప్రోత్సహించాడు.

"నేను వెయిట్ చేస్తూంటే బయటకి వచ్చాడు. నా టాక్సీలో ఎక్కి అడిగాడు వస్తావా అని. స్టేషన్‌కి వెళ్ళాం ఇద్దరం."

"వూరెళ్ళిపోయాడా?" ఖంగారుగా అడిగాడు కూపర్.

"లేదు. మంగుళూర్‌కి రాత్రికి నా చేతే టికెట్ తెప్పించుకున్నాడు."

"ఎన్ని గంటలకి?"

చెప్పాడు.

"ఏ క్లాస్?"

"ఫస్ట్ క్లాస్."

"గుడ్. తర్వాత?"

"మళ్ళీ రింగ్‌వుడ్ సర్కిల్‌లో దిగబెట్టాను. ఆ బిల్డింగ్‌లోకి వెళ్ళిపోయాడు."

"ఇంకా?"

"అంతే. మరో సంగతి. నా చేత ఓ స్లీప్‌లెస్ టేబ్లెట్ తెప్పించుకున్నాడు."

"ఎన్ని?"

"ఒకటి."

"చాలా మంచి న్యూస్ చెప్పావ్. వెరీగుడ్."

"నన్నేం చేయమన్నారు?"

"అక్కడే వుండు మనల్ని మోసం చేయడానికి ఆ టిక్కెట్ కొని మరో చోటికి వుడాయించచ్చు."

"అలాగే."

"ఇంకో గంటేగా. ఆ తర్వాత స్టేషన్ దగ్గర కలు నన్ను."

"ఓకె."

ఫోన్ పెట్టేసి చిన్నగా నిట్టూర్చాడు కూపర్.

స్లీప్‌లెస్ టేబ్లెట్?

హేరిస్ అలవాటు తెలుసు కూపర్‌కి. ఎప్పుడయినా రాత్రిపూట స్మగ్లింగ్ వ్యవహారాల్లో స్వయంగా పాల్గొనేటట్లయితేనే స్లీప్‌లెస్ పిల్స్ వేసుకుంటాడు. లక్షలు విలువ చేసే సరుకు వుంటే కాని తను స్వయంగా జోక్యం కలగ

జేసుకోడు హేరిస్.

మంగళూరుకి రాత్రి.

అకస్మాత్తుగా ఆ అమ్మాయివంక చూసాడు కూపర్.

"నీతో, నాకో పనుంది" అన్నాడు.

ఏమిటన్నట్లుగా చూసింది ఆసక్తిగా కూపర్ వంక.

"రాత్రి అంతా నా కోసం మేలుకుని వుండాలి నువు."

"అలవాటే" అన్నది నవ్వుతూ.

"మంగళూరు చూసావా ఎప్పుడైనా?" అడిగాడు.

"లేదు. మద్రాసునుంచి ఇక్కడకి వచ్చి రెండు నెలలయింది. ఏం? తీసుకెళతారా?" అడిగింది.

"వస్తావా?" అడిగాడు.

"రెడీ."

"గుడ్. అయితే స్టేషన్‌లో నన్ను ఎనిమిదికి కలుస్ సరిగ్గా. చేయాల్సింది అక్కడ చెప్తాను."

13

ఖాకీ కలర్ షర్ట్ అతను, రింగ్ వుడ్ సర్కిల్‌లో, హేరిస్ ఆఫీస్ వున్న బిల్డింగ్ ప్రాంతంలో, ఓ హోటల్‌లో కూర్చుని హేరిస్ కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. హేరిస్ టేక్సీలోంచి దిగి ఆఫీస్‌లోకి వెళ్ళడం చూసాడు పావుగంట క్రితం.

టేక్సీ కొంచెం దూరం వెళ్ళి ఆగింది. టేక్సీ డ్రయివర్ వెళ్ళకుండా అక్కడే వుండటవల్ల హేరిస్ కోసం ఆ టేక్సీ ఎదురు చూస్తుందనే తప్పు అభిప్రాయంతో ఎదురు చూస్తున్నాడు అతను, హేరిస్ తప్పక తిరిగి వస్తాడని.

ఆఫీస్‌లో, తన గదిలో కూర్చునున్న హేరిస్‌కి బయట టేక్సీ డ్రయివర్, ఖాకీ కలర్ షర్ట్ అతను తనకోసం రహస్యంగా వెయిట్ చేస్తున్నారన్న సంగతి తెలియదు.

రైల్వేస్టేషన్ నుంచి సరాసరి వచ్చేసాడు, రిజర్వ్ చేయబడ్డ టిక్కెట్‌తో. తను చెయ్యాల్సిన పని గురించి ఆలోచిస్తున్నాడు. హేరిస్‌కి ఇప్పుడు అంతగా అనుమానం లేదు. తనచుట్టూ రహస్యంగా తిరుగుతూ, తనని అనుసరించే ముగ్గురినీ వదిలించుకున్నాను, ఇంకెవరూ లేరనే ధీమాలో వున్నాడు.

తను మూడు సంవత్సరాల క్రితం రహస్యంగా దాచిన ఆ బంగారం ఇంకా అక్కడే వుండి వుంటుందా, లేక ఎవరయినా సంగ్రహించి ఉండి వుంటారా అన్న అనుమానం బాధిస్తోంది హేరిస్‌ని. వీలయినంత త్వరగా ఆ సంగతి తెలుసుకోవాలనే ఆతృత ఎక్కువవుతోంది హేరిస్‌కి.

తనని పోలీసులు పట్టుకున్నప్పటి నుంచి, ఈ మూడూ సంవత్సరాల నుంచి, అదే బాధగా వుంది హేరిస్‌కి. తను ఆ బంగారం దాచిన చోటు అనూహ్యం. అసలక్కడ వుంటుందని ఎవరూ వూహించలేరు.

తను ఆ బంగారం దాచిన ప్రాంతంనుంచి ఎన్ని లక్షల మందో వెళ్ళి వుంటారు మూడు సంవత్సరాల్లో. వాళ్ళలో ఏ ఒక్కరికీ తెలిసే అవకాశం లేదు.

కాని విధివశాత్తు బయటపడిపోతే మాత్రం తనంత దురదృష్టవంతు డుండడు.

తన ఆస్తిలో ఆ పాతిక ఓ భాగమే అయినా, చాలా పెద్దభాగం అది. దాంతో ఎంతో వ్యాపారం చేయచ్చు.

తన వ్యాపారం తాలూకు కొన్ని ఫైల్స్ చూసుకున్నాడు హేరిస్. చాలా వస్తువుల ఎగుమతి, దిగుమతులకి ప్రభుత్వం తనకి లైసెన్స్ రద్దుచేసింది. మళ్ళీ ఆ లైసెన్స్‌లు సంపాదించే ప్రయత్నం చేయాలి. తన వ్యాపారాన్ని మళ్ళీ ఓ కొలిక్కి తెచ్చుకోవాలి.

అన్నిటికన్నా ముందర ఆ పాతిక బంగారపు బార్స్‌ని

అక్కడనుంచి తీసి మరో క్షేమకరమయినచోట దాయాలి.

ఎక్కడ క్షేమంగా వుంటుందో, ఎక్కడ దాయాలో ఎన్నుకున్నాడు హేరిస్. ఆ రాత్రికే పని ముగించాలన్న నిర్ణయానికి వచ్చాడు. సెక్రటరీని పిలిచి కొన్ని ఉత్తరాలు డిక్టేట్ చేయటం మొదలుపెట్టాడు.

బయట హోటల్లో కూర్చున్న కాఫీ కలర్ షర్ట్ అతను దూరంగావస్తున్న వేన్ వంక చూసి వులిక్కిపడ్డాడు కొద్దిగా.

పోలీస్ వేన్!

నీలంరంగు వేన్‌లో కూర్చున్న డ్రయివర్ యూనిఫాంలో వున్నాడు. చటుక్కున రిసీవర్ అందుకుని ఓ నంబర్ డయల్ చేసాడు. హోటల్‌లో కూర్చుని కిటికీలోంచి బయటకి చూస్తున్న ఆ కాఫీకలర్ షర్టతను, కౌంటర్ దగ్గరకివెళ్ళి, రిసీవర్ అందుకుని.

హేరిస్ ఆఫీస్ నంబర్ అది.

పోలీస్‌వాన్ దగ్గిర పడుతూండగా అవతలనుంచి వినపడింది హేరిస్ కంఠం.

"హలో హేరిస్ స్పీకింగ్."

మౌనంగా ఉండిపోయాడు అతను రిసీవర్ చెవిదగ్గర వుంచుకునే, ఆ పోలీస్ వేన్ వంక చూస్తూ.

"హలో."

సరిగ్గా హేరిస్ ఆఫీస్‌వున్న బిల్డింగ్ ముందాగింది పోలీస్ వేన్. పోలీసులు దిగుతున్నారు గబగబా.

"హలో. వెంటనే వెనకనుంచి తోవవుంటే హేరిస్ పారిపోవటం మంచిది. పోలీస్‌లు కొన్నిక్షణాల్లో హేరిస్ ఆఫీసులో వుంటారు. పైకివస్తున్నారు," చెప్పాడు కాఫీ కలర్ షర్ట్ అతను.

"నువ్వెవరు?" అడిగాడు హేరిస్. కాని సమాధానం కోసం ఎదురుచూడకుండా, రిసీవర్ క్రేడిల్ మీదవుంచి సెక్ర

టరీతో అన్నాడు, గుమ్మంవైపు నడుస్తూ.

"పోలీసులు అడిగితే రేపు ఉదయం ఢిల్లీకి టిక్కెట్ బుక్ చేయమన్నానని చెప్పు ప్లేన్‌లో. బుక్ చేయించు వెంటనే నా పేరుమీద. నేను ఢిల్లీ వెళ్తున్నాననే నమ్మకంలో ఉంచు పోలీస్‌లని."

సెక్రటరీకి అలవాటే ఇలాంటి వ్యవహారాలు. అర్థమయింది వెంటనే. ఫోన్‌లో ఏదో సమాచారం అందివుంటుంది పోలీసులు పట్టుకోవచ్చని. పారిపోతున్నాడు మళ్ళీ.

హారిస్‌దగ్గర ఆరేళ్ళనుంచి పనిచేస్తోంది ఆ సెక్రటరి. హారిస్ స్వభావం, వ్యాపారం, జాగ్రత్త బాగా తెలుసు సెక్రటరీకి. అలా మధ్యమధ్యలో అజ్ఞాతవాసంలోకి వెళ్ళడం, లాయర్‌తో సంప్రదించి తను చట్టంనుంచి క్షేమం అని నిశ్చయమయ్యాక ప్రత్యక్షమవటం వెన్నతో పెట్టిన విద్య హారిస్‌కి.

ఒకొక్కసారి పోలీస్‌లు అరెస్ట్‌చేసిన అరగంటలోనే వచ్చేస్తాడు బెయిల్‌మీద. ఎప్పుడోకాని ఎక్కువ శిక్ష పడదు హారిస్‌కి. అలా శిక్ష పడేలా తన వ్యాపార రహస్యాలని బయట పడేసుకోడు హారిస్.

హారిస్ వెళ్ళిన కొన్ని క్షణాలకే లోపలకి వచ్చారు పోలీసులు.

"హారిస్ ఏడీ?" అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"దేనికి?" అడిగింది సెక్రటరీ.

హారిస్ వెనక మెట్లనుంచి కిందకిదిగి వెళ్ళడానికి కొంత వ్యవధి పడుతుంది. ఆ వ్యవధి దాటేదాకా పోలీసులని అక్కడే వుంచాలి.

"దేనికో చెప్పండి" అన్నది వెంటనే.

"అరెస్ట్ చేయాలి."

"వారెంట్ ఉందా?"

"ఉంది. ఏడీ?"

"దేనికి అరెస్ట్ చేయడం?"

"హేరిస్ ఏడీ చెప్పు ముందు."

"తప్పకుండా చెప్తాను. ముందర కారణం చెప్పండి."

"పాత కేసుల్లో ఒకటి. మూడు నెలల శిక్ష విధించింది కోర్టు. కోర్ట్‌కి హాజరవలేదు కూడా హేరిస్ ఆ కేసు విచారణకి."

చిన్నగా నిట్టూర్చి అన్నది.

"ఎప్పటికి ఈ కేసులన్నీ అయిపోతాయో?"

"త్వరగా చెప్పు. హేరిస్ ఏడీ?" కోపంగా అడిగాడు.

రిసీవర్ అందుకుని, ఓ నెంబర్ తిప్పి చెప్పింది సెక్రటరీ అతినిదానంగా.

"హలో. ట్రేడ్ వింగ్స్? రేపుదయం ఢిల్లీకి హేరిస్ పేరుమీద ఓ సీట్ రిజర్వ్ చేయండి. గంటలో టిక్కెట్ కలెక్ట్ చేసుకునేందుకు మా మనిషి వస్తాడు, డబ్బుతో. హేరిస్ యాస్."

రిసీవర్ పెట్టేసి అన్నది.

"మర్చిపోయాను. మీరు ఆయనకోసం అడిగితే గుర్తొచ్చింది. ఇందాక చెప్పారు బుక్ చేయమని. ఎక్కడికో పార్టీ లాంటిదానికి వెళ్లారు హేరిస్. ఇవాళ ఇక ఆఫీస్‌కు వస్తారనుకోను. రేపుదయంమాత్రం ఢిల్లీ వెళ్తున్నారు."

"ఇప్పుడు ఎక్కడ దొరుకుతాడు?"

"చెప్పలేను. సవేరా బార్‌లో ప్రయత్నించండి. లేదా ఏర్‌పోర్ట్ రెస్టారెంట్‌లో దొరకచ్చు. ఎనిమిదిన్నరకి తప్పకుండా హోటల్లో దొరుకుతారు."

"హోటల్ అశోకా?"

"అవును."

"అక్కడ లేరు. రూమ్ ఖాళీగావుంది. ఎక్కడనుంచో

ఫోన్ చేసి చెప్పాడు హేరిస్, తన తరఫున ఎవరో వచ్చి లగేజ్ తీసుకువెళ్తాడని, తాళంచెవి ఇమ్మని."

"అయితే నాకు తెలియదు ఎక్కడ దొరికేది. హేరిస్‌కి ఆల్‌ఫ్రెడ్ హిచ్‌కాక్ సినిమాలు అంటే చాలాయిష్టం. నే చెప్పానని చెప్పకండి. 'టోర్న్ కర్టెన్' ఆడుతోంది ఎక్కడో. ట్రై ఓవర్ దేర్."

ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆఫీసంతా కలయచూసి వెళ్ళిపోయాడు బయటికి. మళ్ళీ వేన్ బయలుదేరింది.

ఖాళీగా ఉత్తచేతులతో వెళ్తున్న పోలీస్‌లని చూసి తృప్తిపడ్డాడు ఆ కాఫీకలర్ షర్ట్ వ్యక్తి. హేరిస్ తన వార్నింగ్ అందుకుని తప్పుకున్నాడు వెంటనే. దొరకలేదు పోలీస్‌లకి.

పోలీస్‌ల చేతుల్లో పడితే రాత్రి మంగళూరు వెళ్ళలేడు ఇక. రిజర్వేషన్ చార్ట్‌లో హేరిస్ పేరుమీద మంగుళూరుకి ఫస్ట్‌క్లాస్ టిక్కెట్ రిజర్వ్ చేయబడటం కనుక్కున్నాడు అతను' ఎంక్వయిరీ చేసి.

హేరిస్ మంగుళూరు వెళ్ళకపోతే తను వేచివుండాలి, మళ్ళీ పోలీస్‌ల చేతిలోంచి బయటపడి మంగుళూరు వెళ్ళేదాకా. తను హేరిస్‌కు రాబోయే ప్రమాదం గుర్తించి ముందరే అతన్ని తప్పించినందుకు తనని తనే అభినందించుకున్నాడు ఆ కాఫీకలర్ షర్ట్ వ్యక్తి.

టేక్సీలోంచి కూపర్‌కి పనిచేస్తున్న డ్రయివర్ గుర్తించాడు పోలీస్‌లు హేరిస్‌కోసంవచ్చి ఉత్తచేతుల్తో వెళ్ళారని. హేరిస్‌ని అరెస్ట్ చేయడానికి వచ్చివుంటే దొరక్కుండా పోడు. తన కళ్ళుకప్పి బయటకి పోలేడు.

మరింక దేనికో వచ్చివుంటారనుకున్నాడు అతను. కాఫీ కలర్ షర్ట్ వ్యక్తి తప్పుకున్నాడు, కాని ఆ టాక్సీ డ్రయివర్ మాత్రం ఇంకా అక్కడ వున్నాడు హేరిస్‌కోసం

ఎదురు చూస్తూ.

14

రాత్రి ఎనిమిది గంటలు.

బెంగుళూరు రైల్వేస్టేషన్ హడావిడిగా వుంది, వచ్చే పోయే ప్రయాణీకులతో, దేదీప్యమానంగా వెలిగే లైట్లతో.

ఖాకీ కలర్ షర్ట్ వ్యక్తి హిగ్గిన్ బాథమ్స్ ముందు నిలబడి పుస్తకాల వంక చూస్తున్నాడు, జేబులో మంగుళూరుకు ఫస్ట్ క్లాస్ టిక్కెట్టో. పుస్తకాల వంక చూస్తూనే హారిస్ కోసం దొంగ చూపులు చూస్తున్నాడు.

దొంగ చూపులు చూస్తూ, హిగ్గిన్ బాథమ్స్‌లో పుస్తకాలు చూస్తున్న ఆ ఖాకీ కలర్ షర్టు వ్యక్తిని గుర్తించాడు కూపర్. కొంచెం దూరంలో నిలబడి హారిస్ కోసం వెదుకుతున్నాడు కూపర్ కూడా.

ఆ రైల్లో బుక్ చేయబడ్డ ఫస్ట్ క్లాస్ టిక్కెట్స్ ఏమయినా కేన్సిల్ చేయబడ్డాయేమోనని ఆరా తీసాడు. ఏవీ కేన్సిల్ చేయబడలేదు. అంటే హారిస్ వస్తున్నాడు నిజంగానే.

ఆఫీస్‌లోకి వెళ్ళిన హారిస్ ఎందుకు, ఎలా మాయమయ్యాడో తెలియలేదు కూపర్‌కి. టేక్సీ డ్రయివర్ రెండు గంటలు అక్కడే వుండి విసిగిపోయాడు ఎదురుచూసి చూసి.

హారిస్ రాలేదు కాని ఆఫీస్ మూసేసి వెళ్ళిపోయింది సెక్రటరీ, ప్యూన్, మేనేజర్‌లతో పాటుగా. ఆ సంగతి తెలియ చేసాడు డ్రయివర్ కూపర్‌కి. కూపర్ తప్పని డ్రయివర్ దేననే నిర్ణయానికి వచ్చాడు. హారిస్ వెళ్తూండగా చూసుండడు.

కూపర్ ప్రక్కనే వున్న అమ్మాయి అన్నది.

"హారిస్ కోసం ఎందుకింత తాపత్రయం నీకు?"

"చెప్పాగా. నా మిత్రుడు హారిస్. పందెంకట్టాను

తలుచుకుంటే ఏ స్త్రీ అయినా లొంగదీసుకో గలదని. తను నిలదొక్కుకో గలనని వాదించాడు. అందుకే నువ్వు."

"అతను ఎక్కడ దిగేదీ ఎందుకు నీకు చెప్పటం?"

"తర్వాత ఆ సంగతి చెప్పటానికి నీ విషయం అబద్ధమని బుకాయిస్తే."

"మంగుళూరుకు టిక్కెట్ కొన్న వాడు మధ్యలో ఎక్కడో ఎందుకు దిగుతాడు?"

"దిగచ్చేమోనని. అయినా ఈ ప్రశ్నలన్నీ నీకనవసరం. నే చెప్పినట్లు చెయ్యి చాలు. నీ డబ్బు నీకు ముడుతుంది."

"అలాగే."

"మళ్ళీ చెప్తున్నాను జాగ్రత్త. ఏమాత్రం నోరు జారినా హేరిస్ నీ ప్రాణం తీస్తాడు. పరమ దుర్మార్గుడు."

"ఇదివరకు హత్యలుకూడా చేసి జైలు కెళ్ళాడని చెప్పావుగా" అన్నది ఆ అమ్మాయి కళ్ళు తిప్పుతూ.

"అదుగో. వస్తున్నాడు"

చెప్పాడు కూపర్ ఆ అమ్మాయికి.

"రెండు చేతుల్లో రెండు సూట్ కేసులు పట్టుకుని వస్తున్నాడు. అతడేనా ఇందాకటినుంచి నువ్వు చెప్పే హేరిస్ అంటే?" అడిగింది.

"అవును."

"అందగాడే" అన్నది.

ఖాకీ కలర్ షర్ట్ వ్యక్తికూడా చూసాడు హేరిస్‌ని, చేతుల్లో సూట్ కేసులతో రావటం. అతను భయపడట్టుగా హేరిస్ వేషం మార్చుకోలేదు, గుర్తు పట్టలేనట్లుగా.

హేరిస్ ఫస్ట్ క్లాస్ కంపార్ట్‌మెంట్స్ దగ్గర ఆగుతూ, తన పేరు కోసం వెదుకుతున్నాడు, బయట అంటించిన రిజర్వేషన్ చార్ట్స్ చూస్తూ.

"కాఫీ తాగుతావా?" అడిగాడు కూపర్ ఆ అమ్మాయిని.

తల వూపింది.

ఇద్దరూ కేంటీన్ వైపు నడిచారు. కూపర్ రెండు కప్పుల కాఫీ కొన్నాడు. తన జేబులోంచి రెండు చిన్న పొట్లాలు తీసి ఓ పొట్లం అందించాడు ఆ అమ్మాయికి.

తన పొట్లంవిప్పి అందులోని పసుపుపచ్చ బిళ్ళని నోట్లో వేసుకుని ఓ గుక్కెడు కాఫీ తాగి మింగాడు.

"ఏమిటిది?" అడిగింది ఆ అమ్మాయి.

"వేసుకో బాగుంటుంది," చెప్పాడు కూపర్.

"ఎల్. ఎస్. డి నా?"

"స్లీప్ లెస్ టేబ్లెట్."

ఆ అమ్మాయి ఆ మాత్ర వేసుకున్నాక అడిగాడు కూపర్.

"నీకు ఎల్. ఎస్. డి అలవాటుందా?"

తల వూపింది వున్నట్లుగా.

రైలు కూత వేసింది. బయలుదేరడానికి సిద్ధంగా వుంది.

"పద పోదాం," అన్నాడు కూపర్.

ఇద్దరూ ఫస్ట్ క్లాస్ కంపార్ట్ మెంట్ ఎక్కారు.

"నే చెప్పింది గుర్తుందా. జాగ్రత్త."

కూపర్ తన కేబిన్ లోకి వెళ్ళిపోయాడు. రైలు కదులుతూండగా ఎక్కాడు కాఫీ కలర్ షర్టతను, 'మయూర' మేగజైన్ తో. స్లీప్ లెస్ టేబ్లెట్ వేసుకో లేదతను. నిద్ర రాకుండా ఉండటానికి కన్నడ మంత్లీ కొనుక్కున్నాడు, దారిలో చదువుదామని.

తన కేబిన్ లోకి వెళ్ళిపోయాడు అతను.

రైలు వేగం అందుకుంది, పది నిముషాల తర్వాత.

15

హేరిస్ పదిహేను నిముషాల నుంచి గమనిస్తున్నాడు తన ఎదురు బెర్త్ లో కూర్చునున్న అమ్మాయిని.

తన బంగారం గురించిన ఆలోచనలతో సతమతమవుతున్న హేరిస్‌కి ముందర ఆ అమ్మాయి ఆనలేదు కంటికి, ఓ అమ్మాయిగా. ఎదురుగా ఆ ప్రాణంలేని బెర్త్ ఎంతో ఆ అమ్మాయి అంతే మొదట.

కాని క్రమంగా ఆలోచనలు, దృష్టి ఆ అమ్మాయి మీదకి మళ్ళిందికాదు. మళ్ళించుకుంది ఆ అమ్మాయి.

చాలా లేతగా వుంది మొహం. ఇరవై లోపే వుంటాయి. సుంద్రటి మొహంలో చూడగానే కనపడేది చిన్న నోరు. ఎర్రటి పెదవులు ఆ తర్వాతే కళ్ళు ఆకర్షిస్తాయి ఎవరినయినా. తడితో ఎర్రగా మెరిసే పెదవులుని చూస్తే ఎవరయినా ఒక్క క్షణం 'వాటిని ముద్దు పెట్టుకుంటే' అనుకోక తప్పదు. కదలకుండా కూర్చునుంది. కాని ఆ అమ్మాయి చేష్టలు మామూలుగా వున్నా, ఏదోలా అనిపిస్తున్నాయి హేరిస్‌కి. కుడికాలి బొటనవేలు, ఎండకాలి బొటన వేలు దగ్గరకి చేర్చి రాస్తోంది విచిత్రంగా. కుడిచేతి చూపుడు వేలుని నోట్లో వుంచుకుకుంది తమాషాగా.

ముప్ఫై అయిదేళ్ళు హేరిస్‌కి. ఈ వృత్తిలో రాటు తేలినా, ఇంకా పెళ్ళి కాకపోయినా, ఎలాంటి దుర్మార్గం చేయడానికైనా వెనుకాడే తత్వం కాకపోయినా అమ్మాయిల గురించి తెలియని ప్రవరాఖ్యుడు కాదు.

జైల్లో వున్నంతకాలం అమ్మాయిల గురించి ఆలోచించేవాడు అప్పుడప్పుడు. బయటకి వచ్చాక ఆ బంగారం గురించిన ధ్యాసలో మర్చిపోయాడు మిగతా సంగతులన్నీ.

నలభై ఏళ్ళ తన సెక్రటరీని చూస్తే ఎప్పుడూ అలాంటి భావంరాదు. తనకి వ్యాపారంలో వుండే అనేక కష్ట నిష్ఠూరాలు తెలిసి ప్రవర్తించగల సెక్రటరీ కాబట్టి వుంచేసాడు.

"నీ పేరు?" హేరిస్ అడిగాడు ఆ అమ్మాయిని ఆకస్మాత్తుగా.

చెప్పింది చిన్నగా నవ్వి.

"ఒక్కదానివే వెళ్తున్నావా?"

తల వూపింది.

"మంగుళూరా?"

మళ్ళీ తలవూపింది.

హేరిస్ పరీక్షగా చూసాడు ఆ అమ్మాయివంక. సంసార పక్షపు ఛాయలేమీ కనపడలేదు. సంసారపక్షం వాళ్ళవుతే అలా చేయలేరు. ఆ తెలివి అబ్బదు వాళ్ళకి.

"ఇటురా" పిల్చాడు.

సిగ్గుపడ్డట్టుగా తలవంచుకుంది ఆ అమ్మాయి.

అదంతా కేవలం నటన అని గ్రహించాడు హేరిస్. కొద్దిగా వుత్సాహం వచ్చింది హేరిస్‌కి. డల్‌గా వుండదు తను ప్రయాణం చేసే కొద్దిదూరం.

చెయ్యిపట్టుకుని లాగాడు ఆ అమ్మాయిని.

"మీ రెంకదాకా?" అడిగింది వొళ్ళో వచ్చిపడి.

చెప్పాడు.

"మంగుళూరుదాకా కాదా?"

"కాదు" అన్నాడు ఆ అమ్మాయి పెదాలని ముద్దుపెట్టుకుని.

"ఎంతుంది మీ దగ్గర?" అడిగింది.

"కావాలా?"

"ఆహ. ఊరికే అడిగాను."

"వెళ్ళేటప్పుడు ఇస్తాలే ఎంతోకొంత."

హేరిస్ లేచి లోపల బోల్ట్ పెట్టి నవ్వి అన్నాడు చిన్నగా.

"నే చెప్పినట్లువింటే నీకు చాలా డబ్బిస్తాను."

"చెప్పినట్లు అంటే?" అడిగింది ఆ అమ్మాయి.

"నే చేసేదానికి అడ్డుచెప్పక. చెప్పేది చెయ్యాలని

మెురాయించకు. చాలు."

"నా కర్తమయింది."

బ్లూకలర్ నైట్‌లాంప్ మాత్రం వెలుగుతోంది ఆ కేబిన్‌లో.

రైలు వేగంగా పోతూనేవుంది.

ప్రక్క కేబిన్‌లోవున్న కాఫీకలర్ షర్ట్ అతను సిగరెట్ కాలుస్తూ, అప్పుడే నిద్రలోకి జారిన తన తోటి ప్రయాణీకుల నిద్దరినీ చూసి తనకి నిద్రరాకుండా వుండేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నాడు, 'మయూరి' చదువుతూ.

కూపర్ బయట నిలబడి, హేరిస్ కేబిన్ తలుపుకి చెవి ఆనించి వింటున్నాడు లోపలి సంభాషణ. అస్పష్టంగా వినపడుతోంది. కాసేపటికి సంభాషణ ఆగిపోయి నవ్వులు వినపడసాగాయి.

చిన్నగా నిట్టూర్చాడు బయటకిచూస్తూ.

"హేరిస్. డియర్ హేరిస్. డార్లింగ్."

మత్తుగా అంటోంది ఆ అమ్మాయి.

హేరిస్ కూడా దాదాపుగా అదేస్థితిలో వున్నాడు. అయినా అర్థమయింది, ఆ అమ్మాయికి తనపేరు తను చెప్పకుండానే తెలిసిందని. కొద్దిగా ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఆ మత్తు, ఆ అమ్మాయి ఒళ్ళు హేరిస్ ఆలోచనని, వివేకాన్ని చంపేసాయి తాత్కాలికంగా. మూడుసంవత్సరాల తర్వాత మళ్ళీ ఆ అనుభవం.

ఇరవైనిముషాలు పైనే గడిచాయి.

నెమ్మదిగా తేరుకున్నారు ఇద్దరూ మత్తులోంచి.

"యూ ఆర్ వండ్రఫుల్ హేరిస్," అన్నది.

"నా పేరు నీకెలా తెలుసు?" అడిగాడు హేరిస్.

"ఇందాక నువ్వే చెప్పావుగా?"

"నేను చెప్పలేదు. చెప్పు. ఎలా తెలుసు?"

"కాదు. నువే చెప్పావు."

"అబద్ధం. నేను చెప్పలేదు. నన్నెప్పుడయినా చూసావా?"

"ఇందాక ప్లాట్ ఫాం మీద. నువ్వు ఓడిపోయావు పందెంలో."

"ఏం పందెం?"

"నీ స్నేహితుడితో కట్టిన పందెం."

"గుర్తురావటంలేదు. చెప్పు నువ్వే."

"నువు ప్రవరాఖ్యుడవని దబాయించావుటగా. కాదని నిరూపిస్తానని పందెం కాసాడుగా."

"అవును. నిన్ను ఆ స్నేహితుడే పంపాడా?"

"అవును. డబ్బిచ్చి పంపాడు."

"పేరేం చెప్పాడు?"

"కూపర్."

"ఏం పేరు?"

"ఎందుకలా భయపడతావ్? పందెం ఓడిపొయ్యాననా? కూపర్ అతని పేరు."

హేరిస్ మేధస్సు పనిచేస్తోంది త్వరగా.

"చిన్న బేరం పెడతాను నీకు. ఇష్టంవుంటే ఆలోచించు."

"ఏమిటి?"

"కూపర్ కి చెప్పను ఇప్పుడు జరిగింది. నాకు వందరూపాయలు ఇవ్వాలి చెప్పనందుకు."

"ఇవ్వను."

"అయితే వెంటనే చెప్తాను కూపర్ కి."

"వెంటనే?"

"అవును. ఈ కంపార్ట్ మెంట్ లోనే వున్నాడు."

లేవబోతున్న ఆ అమ్మాయిని ఆపాడు చెయ్యిపట్టుకుని.

"కూపర్ని నేను కలుస్తాను" అన్నాడు హేరిస్.

16

కాఫీకలర్ షర్టు అతను అరగంటలో పూర్తి చేసేసాడు తను కొని తెచ్చిన పుస్తకాన్ని. ఇక ఏం చేయాలో తోచ లేదు. నిద్రవస్తోంది రైలుకుదుపుకి. ముఖ్యంగా నిద్రపోతున్న ఆ తోటి ప్రయాణీకుల నిద్దరిని చూస్తూంటే నిద్రవస్తోంది విపరీతంగా.

మళ్ళీ పడేసిన పుస్తకం అందుకుని మొదటినుంచి చివర దాకా చూసాడు. మూడోసారి మళ్ళీ చూడటం మొదలు పెట్టాడు. కూపర్ సిగరెట్ తాగుతూ కారిడార్‌లో బయట నిలబడ్డాడు. అతని కేబిన్‌లోవున్న ముగ్గురు మార్వాడీలు పేకాట ఆడుకుంటున్నారు నిద్రపోకుండా.

కూపర్ బయటకి, చీకటిలోకి చూస్తూ నిల్చున్నాడు. చటుక్కున హేరిస్ కేబిన్ తలుపు తెరచుకుంది. తెరచు కుంది హేరిస్ కేబిన్ తలుపని తెలుసు కూపర్‌కి. తల తిప్ప కుండా కనుకొలుకులలోంచి చూసాడు బయటకి వచ్చిం దెవరాని.

హేరిస్.

హేరిస్ వైపు తల తిప్పకుండా సిగరెట్ బయటకిపారేసి తన కేబిన్‌లోకి వెళ్ళిపోయాడు వెంటనే.

కూపర్‌ని ఎప్పుడూ చూడలేదు హేరిస్. తనకోసం మూడుసంవత్సరాల క్రితం చీకటిలో, ఓ రాత్రి సముద్రం వద్దున కాపేసిన నలుగురిలో కూపర్ ఒకడని, తన వెనక పడ్డాడని తెలియదు హేరిస్‌కి.

బయటకి వచ్చి సిగరెట్ తాగి మళ్ళీ కేబిన్‌లోకి వెళ్ళి పోయిన ఓ మామూలు ప్రయాణీకుడు అనుకున్నాడు.

జానీ కూపర్ కోసం ఫోన్ చేయగా వచ్చింది కాఫీకలర్ షర్ట్ అతను.

హేరిస్ ఆ కాఫీకలర్ షర్ట్ వ్యక్తే కూపర్ అని నమ్ముతున్నాడు. హేరిస్ కూపర్ కోసం చూడటం అంటే ఆ కాఫీకలర్ షర్ట్ అతనికోసం చూడటమే.

హేరిస్ కూపర్ కోసం వెదుకుతున్నాడు. తనకు తెలిసిన కూపర్ కోసం వెదుకుతున్నాడు, అశోకా హోటల్లో, తొమ్మిదో నంబర్ గదిలో, రెండు గార్డెనాల్స్ మింగిన కూపర్ కోసం వెదుకుతున్నాడు.

మూడోసారికూడా 'మయూర' తిరగేసి బయటకివచ్చాడు కాఫీకలర్ షర్ట్ వ్యక్తి, ఆ పుస్తకాన్ని బెర్తుమీద పెట్టి.

ఎదురుగా కారిడార్లో నించునివున్న హేరిస్ని, హేరిస్ చేతిలోని సైలెన్సర్ అమర్చిన రివాల్వర్ని చూసి తత్తర పడ్డాడు అతను క్షణకాలం.

లేనినవ్వు తెచ్చిపెట్టుకున్నాడు ముఖాన.

రైలుచక్రాల చప్పుడు, స్వల్పంగా రైలుకుదుపు తప్ప మరేం శబ్దంలేదు. అలా ముఖాముఖి చూస్తూ నిలబడి పోయారు ఇద్దరూ కొన్ని క్షణాలు.

"ఎలా తప్పించుకున్నావ్?" అడిగాడు హేరిస్.

"గార్డినాల్స్ని నాలికక్రింద దాచాను. మింగలేదు వాటిని" చెప్పాడు.

"పద."

"ఎక్కడికి?"

"అటు."

తలుపువైపు చూపించాడు.

"దేనికి?"

"పదు. చెప్తాను."

తలుపువైపు నడిచాడు కాఫీకలర్ షర్టు అతను అయిష్టంగానే.

ఒకచేత్తో రివాల్వర్ అతనికి గురిపెట్టి మరోచేత్తో లాక్

చేసివున్న డోర్ తెరిచాడు హేరిస్. గాలి రివ్వున వీస్తోంది తలుపులోంచి చల్లగా కత్తిలా కోస్తూ.

బయటకి దూకమన్నట్లుగా సౌంజ్ఞ చేసాడు హేరిస్.

"ఇదన్యాయం. పోలీసుల వాతపడకుండా కాపాడాను నేను ముందరే ఫోన్ చేసి చెప్పి."

హేరిస్ పెదవులమీద చిరునవ్వు మెరిసింది.

"నువ్వేనా? ఎవరా అని ఆలోచిస్తున్నాను. అంటే నన్ను వెంటాడుతూనే వున్నావన్నమాట."

"అవును."

"దూకు."

"అలాగే దూకుతాను."

మెరుపులా దూకాడు హేరిస్ మీదకి. హేరిస్ రివాల్వర్ వదలలేదు చేతిలోంచి. ఇద్దరూ కిందపడ్డారు. వేగంగా వెళుతున్న ఆ రైలు కంపార్టుమెంట్ కున్న, తెరచివున్న తలుపు ముందు దొర్లుతున్నారు, ఎవరికి వారు రెండో వాళ్ళని బయటకి తోయాలని ప్రయత్నిస్తూ.

రివాల్వర్ వున్న తన చేతిని గట్టిగా పట్టుకున్నాడు కాఫీ కలర్ షర్టు వ్యక్తి పేల్చనివ్వకుండా. హేరిస్ బలం క్షీణిస్తోంది. గంట క్రితమయితే ఎదురువగేవాడు. కాని ఇప్పుడు, అరగంటపైనే ఆ అమ్మాయితో అనేక విధాలుగా గడిపాక ఒంట్లో నిస్సత్తువ ప్రవేశించింది.

బలంగా నెట్టాడు కాఫీకలర్ షర్టు వ్యక్తి హేరిస్ని తెరచివున్న తలుపువైపు. తనపని అయిపోతోందనుకుంటూండగా హేరిస్ చూసాడు ఎవరో సహాయం రావటం.

కూపర్ ఆ కాఫీకలర్ షర్టు వ్యక్తిని రెండుచేతులతో పట్టుకుని హేరిస్ని పెకిలాగాడు రెండో మెట్టుమీదనుంచి. హేరిస్ చూస్తూండగానే అతన్ని లేవదీసాడు.

హేరిస్ క్షణం ఆలస్యం చెయ్యలేదు. ఆ కాఫీకలర్ షర్టు

వ్యక్తిని బయటకి తోసాడు బలమంతా వుపయోగించి.

పెద్దగా అరుస్తూ వేగంగా కదిలే ఆ రైల్లోంచి బయట పడ్డాడు అతను.

ఊపిరి పీల్చుకుని, ఆయాసం తీర్చుకుంటూ కృతజ్ఞతగా చూసాడు కూపర్ వంక హేరిస్.

"దొంగా?" అడిగాడు కూపర్.

"అవును. కూపర్ అతని పేరు. థాంక్స్"

హేరిస్ తన కేబిన్ లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు తలుపు మూసి యధాప్రకారం లాక్ చేసి.

కూపర్ రైలు ఆగుతుందనుకున్నాడు. ఆ వ్యక్తి అరుపు విని ఎవరయినా చెయిన్ లాగుతారని భయపడ్డాడు కాని రైలు ఆగలేదు.

ఒంటిగంటవుతోంది రాత్రి.

17

రైలు ఆగింది.

కూపర్ చూసాడు బయటకి. చీకటిగావుంది. చాలా చిన్న స్టేషన్ అది. క్రాసింగ్ కోసం ఆగివుండచ్చు. కారిడార్ లోకి వచ్చాడు కేబిన్ లోంచి.

హేరిస్ కేబిన్ తలుపు తెరచుకుంది.

ఆ అమ్మాయి.

కూపర్ వంక చూసి నవ్వి ఏదో అనబోయింది కాని ముక్కు మీద వేలు వేసుకున్నాడు కూపర్ మాట్లాడద్దు అన్నట్లుగా. దగ్గరకు రమ్మని సైగ చేసాడు ఆ అమ్మాయికి.

"ఏమిటి?" అడిగాడు.

"ఓడిపోయాడు పందెంలో."

"నాకు తెలుసు వోడతాడని.ఎక్కడికి వెళ్తున్నాడట?"

"తర్వాతి స్టేషన్ట. నీ సంగతి చెప్పాను."

"ఏమిటి నా సంగతి?"

"పందెం కాసిన సంగతి. బయటకి వెళ్ళాడు ఇందాక నేను చెప్పగానే."

"పద. నా కేబిన్‌లోకి పద" లాక్కెళ్ళాడు.

"ఇక్కడే కూర్చో. కదలక. నా పేరు కూపర్ అని చెప్పక."

"ఏం?"

"చంపేసాడు నిన్ను. నీకు డబ్బు కావాలంటే నే చెప్పినట్లు విను. మాట్లాడకుండా కూర్చో."

"నాకోసం వెనక్కి తేే?"

"వెదకడు. తర్వాత రైలు ఆగగానే దిగిపోతాడు. అప్పటిదాకా నువ్వు ఇక్కడే కూర్చో."

"అలాగే."

వాళ్ళు ఆడుతున్న పేకాట చూస్తూ కూర్చుంది ఆ అమ్మాయి. నిద్రరావటం లేదు పోదామన్నా, మందుబిళ్ళ వేసుకోకడంవల్ల.

రైలు బయలుదేరింది.

హేరిస్ దిగాల్సిన రైలుస్టేషన్ దగ్గరపడుతున్నకొద్దీ గుండెల్లో దడ ఎక్కువవుతోంది కూపర్‌కి.

సరాసరి ఆ బంగారం దగ్గరకే వెళ్తాడా?

ఎక్కడ దాచివుంటాడు?

రైలు ఆగింది పావుగంట తర్వాత. హేరిస్ తన రెండు సూట్‌కేసులు తీసుకుని దిగాడు గబగబా. ఆ అమ్మాయి టాయ్‌లెట్‌కి వెళ్ళివుంటుంది. మళ్ళీ వచ్చి చూస్తే తనుండడు. ఆ అమ్మాయికి తను మాయమయ్యానని తెలియడంవల్ల నష్టమేమీ ఉండదు.

రైలుదిగి గబగబా నడిచాడు దూరంగా చీకటిలోకి. ఓ చోట ఆగి రైలు కదిలేదాకా వుండిపోయాడు అక్కడే. అది స్టేషన్. చాలా చిన్నస్టేషన్ అది. క్రాసింగ్ కోసం

రైళ్ళు అక్కడ తప్పకుండా ఆ టైంలో ఆగుతాయి.

రైలు అయిదునిముషాల తర్వాత కూత వేసి బయలుదేరింది మళ్ళీ. రైలుచివర పెట్టెపైనున్న ఎర్రదీపంకూడా కనుమరుగవగానే రెండుచేతుల్లో రెండు పెట్టెలతో నడిచాడు ఆ చీకటిలో.

రైలుపట్టాలు ఎక్కి గబగబా రైలు వెళ్ళినవైపు నడవసాగాడు నిర్భయంగా.

దాదాపు రెండుమైళ్లు నడిచాడు అలా ఆ రెండు సూట్ కేసులతో. రెండుమైళ్ళ తర్వాత రైలుపట్టాలు లోపలకి వెళ్ళాయి. పైన ఓవర్ బ్రిడ్జి వుంది, కార్లు వెళ్ళడానికిచిన్నది. ఆ ఓవర్ బ్రిడ్జి కిందనుంచి వెళ్ళాయి పట్టాలు.

దాదాపు ఇరవైగజాలపైనే పొడవున్న ఆ ఓవర్ బ్రిడ్జికి రెండువైపులా వున్న పెద్దపెద్ద పిల్లర్స్ మూసేస్తున్నాయి పట్టాలని రెండువైపులనుంచీ, బయటకి కనపడకుండా.

అసలే చీకటిగావున్న ఆ ప్రదేశంలో, ఆ బ్రిడ్జికింద ఇంకా చీకటిగావుంది. నిర్భయంగా లోపలి కెళ్ళాడు హారిస్. ఆగి రెండు సూట్ కేసులు తెరిచాడు.

ఒక సూట్ కేస్ లోంచి ఏదోతీసి ఆ బ్రిడ్జికి సపోర్ట్ చేస్తూ, రెండువైపులావున్న పిల్లర్స్‌కి మధ్య పెట్టాడు రైలుపట్టాల మీద పరచి, జాగ్రత్తకోసం.

తర్వాత అడుగులు లెక్కపెట్టుకుంటూ వెళ్ళాడు. రెండో సూట్ కేస్ లోంచి గునపం, పార తీసి పట్టాలమధ్య, రెండు చెక్కలమధ్య తవ్వసాగాడు గబగబా.

అరగంట పైనే కష్టపడ్డాక హారిస్ ఆ రెండుపట్టాల మధ్య తను తవ్విన గోతిలోంచి ఓ పెద్ద స్టీల్ బాక్స్ తీసాడు. దాదాపుగా అది పెట్రోల్ కేన్ లాగావుంది. చాలా బరువుగావుంది.

ఆ బాక్స్‌కున్న తాళం తీసాడు హారిస్.

పైనవున్న బంగారం బార్ తీసాడు. పరీక్షగా చూసి సంతోషంగా లోపల పెట్టేసాడు మళ్ళీ. తాళం వేసాడు. ఆ బాక్స్‌ని తనతోపాటుగా తెచ్చిన సూట్‌కేస్‌లో, ఓ దాంట్లో వుంచి, సూట్‌కేస్ మూసాడు. టార్చిలైట్ ఆర్పేసాడు.

అలికిడి వినిపించింది వెనకాల.

గుండె ఝల్లుమంటూండే వెనక్కి తిరిగి చూసాడు హేరిస్.

కూపర్ నిలబడివున్నాడు, బ్రిడ్జికున్న పిల్లర్స్‌కి అవతలగా.

"హేరిస్. యువర్ గేమ్ ఈజ్ అప్" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"ఎవరు నువ్వు?" అడిగాడు. హేరిస్ కంఠం భయంతో వణకింది. చెయ్యిపోనిచ్చాడు జేబులోకి.

"కదలక."

చెయ్యి కదలడం ఆగిపోయింది.

"నా పేరు కూపర్."

ఒకొక్క అడుగు ముందుకు వేస్తూ అన్నాడు కూపర్.

"నా పేరు కూపర్. ఈ పాతికలక్షల ఖరీదుచేసే బంగారం కోసం మూడు సంవత్సరాలనుంచి తపస్సు చేసేది నువ్వొక్కడివేకాదు. నేనుకూడా. అసలు కూపర్ చావలేదు."

హేరిస్ దృష్టి కూపర్ పాదాలమీద వుంది. ఆగాడు కూపర్. ఇంకొక్క అడుగు ముందుకు వేస్తే చాలు.

"చేతులు ఎత్తు."

కూపర్ చేతిలో రివాల్వర్ లేకపోయినా వున్నట్లుగా నటిస్తున్నాడు ఆ చీకటిలో. కత్తివుంది జేబులో.

చేతులు ఎత్తలేదు హేరిస్.

"ఎత్తు. లేకపోతే కాల్చేస్తాను."

తనని అంత సమర్థవంతంగా వెన్నాడిన కూపర్ దగ్గర రివాల్వర్ వుండదనే అనుమానం ఏమాత్రం కలగలేదు

హేరిస్ కి.

చేతులు ఎత్తబోయాడు.

కాని.

మరో అడుగు ముందుకు వేసాడు కూపర్.

అంతే.

కెవ్వున కేక వేసాడు, వంగొని.

హేరిస్ పకపకా నవ్వాడు జేబులోంచి రివాల్వర్ తీసి. కాల్చాడు రెండుసార్లు వరుసగా కూపర్ మీదకి.

ఒకటి గుండెల్లో, మరొకటి భుజంలో గుచ్చుకున్నాయి గుళ్ళు కూపర్ కి. కూపర్ జేబులోంచి కత్తితీసి విసిరాడు అంత బాధలోనూ హేరిస్ మీదకి.

హేరిస్ గుండెలో బలంగా దిగింది ఆకత్తి.

కూపర్ ఎంత ప్రయత్నించినా కదలలేకపోయాడు. తన కుడికాలు దేంట్లోనో చిక్కుకుంది, కదలడానికి వీలులేకుండా.

క్రిందపడ్డ హేరిస్ మూలుగుతున్నాడు.

"నాకాలు చిక్కుకుంది. ఏంచేశావు ఇక్కడ?" అడిగాడు కూపర్ పళ్ళు బిగపట్టి, బాధ అణచుకోడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

"ట్రాప్ అమర్చాను. అటునుంచి ఎవరయినా అకస్మాత్తుగా మీద పడచ్చని బూబ్ ట్రేప్ అమర్చడం మంచిదయింది. కాలు కొట్టేయాల్సిందేగాని ఇక అది విడవదు నిన్ను."

"డామిట్" అరిచాడు కూపర్.

కాలు లాగాలని ప్రయత్నిస్తే రావటానికి బదులు మండుతోంది. ఆ చీకట్లో ఏం కనపడటంలేదు.

"అలాగే చావు" అన్నాడు హేరిస్.

లేచి సూట్ కేస్ పట్టుకుని నాలుగైదు అడుగులు వేసాడు. ఒళ్లు తిరుగుతున్నట్లుగా అయింది. అతి కష్టంమీద ఆ ఓవర్

బ్రిడ్జి క్రిందనించి బయటకి వచ్చాడు.

ఇక నిలవలేకపోయాడు నేలమీద.

పకపక నవ్వు వినిపించింది ప్రాణం పోతున్న హేరిస్‌కు.

కూపర్ నవ్వు అది.

తర్వాత కూపర్ గొంతు వినిపించింది.

"నా కత్తికి విషం పూయబడి వుంది."

పావుగంట గడిచింది.

"హేరిస్" పిల్చాడు కూపర్.

హేరిస్ పలకలేదు. చలనంలేదు హేరిస్‌లో.

"హేరిస్" పిల్చాడు మళ్ళీ గట్టిగా.

హేరిస్ చచ్చిపోయాడనిపించింది కూపర్‌కి. కాలు తీసుకోడానికి ప్రయత్నించాడు కాని రాలేదు. చేత్తో తడిమి చూశాక తెలిసింది కాలుని ఇనపగొలుసు బంధించిందని. చాలా లావుగా వుంది గొలుసు.

ఓవర్ బ్రిడ్జికున్న రెండు స్తంభాలకి కట్టివుంది ఆ గొలుసు. స్ప్రింగ్ వుండి వుంటుంది ఎక్కడో. ఆ స్ప్రింగ్ మీద కాలేసాడు. శ్రమపడితే తప్పించుకోవచ్చు.

నిలబడలేక కూలపడ్డాడు.

తను తప్పించుకుంటే ఆ పాతిక లక్షల బంగారం తనదవుతుంది. హేరిస్ చచ్చిపోయాడు.

ఇక తనొక్కడే బ్రతికి వున్నది.

సరిగ్గా రైలుపట్టాలమీద మధ్యగా వున్నాడు. ఏ వైపు నుంచయిన రైలు వస్తే తనమీదనుండి వెళుతుంది. పచ్చి పప్పయిపోతాడు తను. కదలలేడు_పక్కకి తప్పుకుందామంటే ట్రాప్‌లో చిక్కుకున్నాడు బూబీ ట్రాప్‌లో.

రైలు వచ్చేలోపల తప్పించుకుని ఆ బంగారంతో పారిపోవాలి.

రివాల్వర్ గుళ్లు దూసుకుపోయిన భాగంనుంచి రక్తం

కారుతోంది. చాలా కారిపోయింది. రక్తం కారిపోవటంతో నీరసం, నిస్సత్తువ, మత్తు ఆవహిస్తున్నాయి కూపర్ని.

ఇంకాస్సేపు ఆగితే, ఇంకాస్త రక్తం కారితే, ఇక అసలు కదలలేడు. అలా రక్తం కారికారి తను చస్తాడు రైలు వచ్చేలోపల. ఎలాగైనా యీలోపలే తప్పించుకోవాలి.

చేతులతో తడుముకున్నాడు కాలికున్న గొలుసుని. కాలు కదిపినకొద్దీ గొలుసు బిగుసుకుని, వరుసుకుంటోంది.

దగ్గరలో పాతిక లక్షల రూపాయల విలువ చేసే బంగారం. తను ఇంతకాలం కష్టపడ్డ బంగారం. జీవితాంతం చక్రవర్తిలా బ్రతకగలిగే అవకాశం ఇచ్చే బంగారం.

కాని మరోవైపు దగ్గరవుతున్న మృత్యువు. చివరికి ఎవరి చేతిలోనో ఆ బంగారం పడుతోందనే అసూయ.

ఏడుపు వచ్చింది కూపర్కి.

తన పరిస్థితికి ఏడుపు తన్నుకు వచ్చింది. బిగ్గరగా ఏడుస్తున్నాడు కూపర్ ఆ చీకటిలో.

పిచ్చివాడి ఏడుపు అది.

18

రెండు రోజుల తర్వాత పేపర్లో, మొదటిపేజీలో ప్రచురితమయిందీ వార్త, 'క్రైమ్ నెవర్ పేస్' అనే హెడింగ్ కింద.

బెంగుళూరు:—16, మార్చి.

ఇక్కడికి నూటయాభైమైళ్ళ దూరంలో వున్న, బెంగుళూరు మంగళూరు రైలుమార్గంలో ఓ ఓవర్ బ్రిడ్జి కింద రెండు శవాలని కనుగొన్నారు. పాతిక లక్షల ఖరీదుచేసే బంగారంకూడా దొరికింది ఆ శవాల దగ్గర. ఆబంగారం బార్స్‌మీద ఫ్రెంచ్ మార్కింగ్స్ వున్నాయి.

చనిపోయిన వాళ్ళలో ఒకరు హారిస్ అనే ప్రఖ్యాత స్మగ్లర్. రెండవ వ్యక్తి ఎక్సైజ్ కలెక్టరేట్లో పని చేసే

ఓ ప్రధానోద్యోగి. ఇతను శెలవమీద వున్నట్టుగా తెలుస్తోంది. ఇతనిమీద అనేక అభియోగాలున్నాయి, స్మగ్లర్స్‌తో చేయి కలిపినట్లుగా. స్మగ్లింగ్ గురించిన సమాచారం అందుతే ఆ రోజు శెలవపెట్టి తానే ఆ వస్తువులు సంగ్రహించేవాడని రూఢి అయి రెండుసార్లు సస్పెండ్ చేయబడ్డాడుకూడా.

కూపర్‌కి హేరిస్ దాచిన ఆ బంగారం గూర్చి సమాచారం అందితే డిపార్ట్‌మెంట్‌కి తెలియచేయక, తానే స్వప్రయోజనంతో హేరిస్‌ని వెంటాడాడని తోస్తోంది.

తెల్లవారుఝామున వస్తున్న ఓ పేసెంజర్ డ్రయివర్ ఎర్రరంగు జండా దారికడ్డంగా వుండటం చూసి రైలు ఆపాడు. దగ్గరకి వెళ్ళి చూస్తే అది రక్తంతో తడిసిన మాతుడి శవం తాలూకు షర్ట్‌గా గుర్తించాడు.

స్థానిక పోలీసులు విచారణ చేస్తున్నారు.

—: అయిపోయింది :—